

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #1_ 1 ianuarie

Nu uita să spui
„mulțumesc!”

DUMINICĂ

1 Îți amintești de acea boală îngrozitoare numită lepră? Era o boală atât de teribilă încât nimeni nu voia să se apropie de cei care o aveau. Leproșii trebuiau să stea departe de ceilalți oameni. De obicei ei nu mergeau în orașe și sate din teama de a nu se apropia prea mult de oameni. Când cineva se apropia de ei, leproșii trebuiau să strige: „Necurat! Necurat!” pentru a-i avertiza să stea departe.

Îți poți imagina cum te-ai fi simțit dacă ai fi trăit în acele zile și ai fi observat câteva pete albe pe piele, pete care nu dispăreau? Trebuia să mergi să îi arăți preotului. Privindu-le, ce făceai dacă îți spunea că suferi de lepră? Atunci trebuia să te depărtezi de familie și să nu mai fi niciodată cu ei. Leproșii nu aveau nicio speranță de a se mai vindeca. **Leviticul 13:2,3,45,46.**

Chiar mai rău, leproșii erau învățați că suferă de acea boală din cauză că erau niște păcătoși înrăiți. Li se spunea că Dumnezeu îi pedepsea și că El nu avea să îi mai ierte niciodată.

Povestea noastră din această săptămână este despre zece leproși. Unii dintre ei erau iudei și cel puțin unul din ei era samaritan. În afară de a cumpăra și a vinde, iudeii și samaritenii de obicei nu prea relaționau unii cu alții. Dar acești zece leproși au hotărât că, din moment ce toți aveau aceeași boală îngrozitoare și pentru că Dumnezeu nu îi iubea, era mai bine să se împrietenească și să rămână împreună.

 GÂNDEȘTE-TE: Dacă tu ai fi fost unul din acei leproși, cum crezi că te-ai fi simțit? La urma urmei, lepra este ca un păcat, nu? Dacă nu L-am avea pe

TEXT DE MEMORAT:

„Lăudați-L și binecuvântați-I
Numele! Căci Domnul este bun.”
Psalmii 100:4,5

Isus, toți am fi asemenea unor leproși. Niciunul nu ar avea speranță. Fiecare om care a trăit ar trebui să moară pentru totdeauna. Cât de minunat este că Isus ne iubește atât de mult încât a fost dispus să moară în locul nostru!

LUNI

2 Cei zece leproși au auzit cumva despre Isus și despre minunile uimitoare pe care le făcea pentru a ajuta oamenii. Poate au auzit că El chiar vindecase pe cineva de lepră. Ah, cât de mult își doreau toți să Îl poată vedea pe Isus! Apoi, într-o zi, dorința li s-a împlinit.

Ca de obicei, Isus mergea din loc în loc, învățând, vindecând și ajutând oamenii. Unde mergea El de această dată? **Luca 17:11.**

Când leproșii au auzit că Isus venea înspre ei, probabil că nu le-a venit să creadă. Când Isus S-a apropiat de micul lor sat, care era pe drumul înspre Ierusalim, iată-i și pe ei așteptându-L. **Versetul 12.**

Cât le-ar fi plăcut să alerge spre El; dar, desigur, nu li se permitea să facă acest lucru. Dar nimeni nu îi putea opri din a striga cât puteau de tare. Exact asta au și făcut. **Versetul 13.**

De îndată, Isus a privit spre ei. Ce priveliște tristă! Lui I S-a făcut milă și l-a iubit pe fiecare dintre ei.

Isus știa că doar preotul putea spune cu certitudine dacă cineva era vindecat de lepră. El mai știa că leproșii trebuiau să se încreadă cu adevărat în El pentru a fi vindecați. Credința este foarte importantă.

Dacă El le-ar spune să meargă înaintea preotului înainte să poată vedea clar că lepra dispăruse total, chiar ar avea credință că vor fi vindecați?

 GÂNDEȘTE-TE: Când Îi cerem lui Isus să ne ia păcatele și să ne curețe inima, ne putem încrede în El că va face exact așa cum a făgăduit? 1 Ioan 1:9.

MARȚI

 Zece leproși L-au strigat pe Isus și L-au rugat să îi ajute. Isus dorea să îi ajute. Dar chiar aveau ei credință că El putea face acest lucru?

Isus i-a chemat înapoi la El și le-a spus: „Duceți-vă și arătați-vă preoților!” Toți zece s-au supus numaidecât. Probabil că Isus a zâmbit când i-a văzut cât de grăbiți au plecat.

În drum spre preot, bărbații au crezut că Isus îi va vindeca. Probabil că la început nu s-a schimbat nimic. Dar ei aveau credință și făceau ce le-a spus Isus să facă. Cu toții au ales să creadă că El nu le-ar fi spus să meargă la preot dacă nu urma să îi vindece. Minunea s-a întâmplat! **Luca 17:14.**

Nu știm dacă Isus i-a vindecat pe toți odată, unul câte unul sau puțin câte puțin în timp ce erau pe drum. Dar știm că fiecare dintre ei s-a vindecat complet. Ne putem doar imagina cât de entuziasmați și de fericiți au fost.

Au fost vindecați! Curați! Ei au fost leproși când au cerut ajutorul lui Isus și atunci au ales să asculte de El. Acum erau oameni normali. Puteau să se întoarcă la familia și prietenii lor. Parcă era prea frumos să fie adevărat.

Dar, în entuziasmul lor, majoritatea au uitat ceva. Poți spune ce au uitat?

Este vorba despre ceva ce și noi uităm foarte ușor. Ei au uitat să se întoarcă și să Îi spună „mulțumesc” lui Isus pentru că i-a vindecat.

2

Dacă Isus nu i-ar fi vindecat pe cei zece bărbați, ei ar fi fost niște leproși săraci, triști și urâți, fără nicio speranță pentru tot restul vieții lor.

 GÂNDEȘTE-TE: Te-au învățat părinții să spui „mulțumesc”? Îți amintești întotdeauna să faci acest lucru? Este ușor să uiți? Amintește câteva lucruri pe care le faci părinții tăi pentru tine și pentru care rareori le mulțumești.

MIERCURI

Toți zece au fost vindecați. Lepra lor a dispărut. Acum erau din nou oameni normali și puteau să se întoarcă la familie și la prieteni. Fără îndoială că toți erau foarte fericiți.

Dar ce au uitat să facă ei în graba de a se întoarce la familie?

Toți au uitat să Îi mulțumească lui Isus, care i-a scăpat de lepră și i-a însănătoșit? **Luca 17:15.**

Când Isus l-a văzut pe unul dintre ei venind înapoi, probabil că a fost bucuros și trist în același timp. Când s-a apropiat de Isus, bărbatul era atât de fericit! Striga plin de recunoștință și aducea slavă lui Dumnezeu. Ți-l poți imagina și îl poți auzi cum se pleacă înaintea lui Isus, mulțumindu-I din nou și din nou pentru că l-a vindecat? Cine era acel bărbat? Un iudeu sau un samaritan? **Versetul 16.**

Desigur, Isus a fost mulțumit. Dar ce anume din ce a spus El ne arată că a fost dezamăgit pentru că ceilalți nouă leproși nu și-au amintit să Îi mulțumească pentru uimitoarea minune pe care El o făcuse pentru toți? **Versetele 17,18.**

 GÂNDEȘTE-TE: Poate că acum este cel mai bun moment să ne amintim și noi câte ceva. Mai întâi gândește-te la multele lucruri pe care le-a făcut Isus pentru noi. Câte ai putea numi? Poți enumera rapid cel puțin zece? Pentru câte dintre ele ți-ai amintit să Îi mulțumești?

JOI

 La ce lucruri pe care le-a făcut Isus pentru tine, și încă le mai face, te-ai gândit? Ieri ți-ai luat timp să Îi mulțumești? Sau ai fost atât de nerăbdător să faci alte lucruri încât ai uitat complet să Îi mulțumești?

În continuare vei găsi o listă. Pentru câte din lucrurile de pe listă ești recunoscător? Analizează fiecare lucru și apoi spune ce s-ar întâmpla și cum te-ai simți fără acel lucru.

Isus. Ce s-ar fi întâmplat dacă El nu ar fi fost dispus să devină om și să moară pentru noi? Dar dacă El nu ne-ar fi ajutat tot timpul?

Biblia. De unde am ști despre planul minunat al lui Dumnezeu dacă nu am avea Biblia? Cum am afla fâgăduințele Sale și că El întotdeauna Își respectă promisiunile? De unde am afla despre Satana cel rău și nemilos, care vrea să ne distrugă?

Îngerii noștri. Fiecare dintre noi are un înger păzitor. Acesta ține o evidență a tot ce facem și spunem și chiar a tot ce gândim și simțim. Lui Satana îi place să Îi reamintească lui Dumnezeu de lucrurile rele pe care le facem. El spune că nu merităm să fim în cer pentru că nu suntem suficient de buni. Și are dreptate. Dar raportul îngerului nostru arată când ne-a părut rău și I-am cerut lui Isus să ne ierte, să pună viața Sa desăvârșită în locul vieții noastre. Atunci Isus ne poate salva, dar doar datorită Lui. În fiecare zi Isus ne ajută să ne asemănăm tot mai mult cu El!

Cerul. Este real! Este minunat! Și, cu ajutorul lui Isus, cu toții putem fi acolo.

Libertatea de a alege. Ce ne-am face dacă nu am putea alege să ne eliberăm de sub puterea lui Satana?

 GÂNDEȘTE-TE: Sunt multe lucruri pentru care să Îi mulțumim lui Isus? Psalmii 103:1-5.

Tu îți amintești să Îi mulțumești în fiecare zi?

VINERI

6 Înainte ca leprosul recunoscător să plece, Isus i-a reamintit unul din motivele importante pentru care el și ceilalți leproși au fost vindecați. **Luca 17:19.**

Cum au arătat leproșii că ei credeau că Isus îi putea vindeca?

Versetul 14.

Al nostru Isus iubitor și bun deja îi vindecase pe toți. Dar care dintre ei a primit o binecuvântare specială?

Crezi că și noi putem primi o binecuvântare specială când

alegem să avem o inimă recunoscătoare?

Este ușor să murmuri, să te bosumfli, să te plângi și să pierzi binecuvântarea de a avea o inimă recunoscătoare, fericită.

În fiecare zi Dumnezeu ne dă atâtea binecuvântări încât nu le putem număra nici dacă am vrea. Gândește-te doar la câteva: lumina soarelui, apă, aer, hrană. Am putea trăi fără ele?

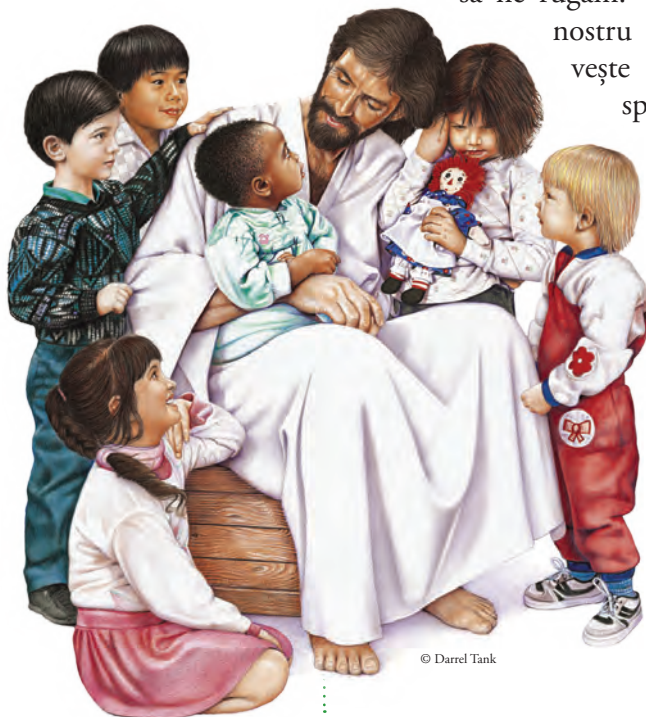
Sănătate. Ai fost vreodată bolnav? Ți-a plăcut? Cum te-ai însănătoșit? Cine ne-a creat trupul în așa fel încât să se poată însănătoși? Care sunt câteva din legile pe care trebuie să le urmăm pentru a putea fi sănătoși? Tu înveți să le respecti?

Acum gândește-te cum să Îi mulțumim lui Isus. Este politicos să ne grăbim când Îi mulțumim pentru mâncare, fără măcar să ne gândim la ce spunem? Arătăm cu adevărat că suntem recunoscători când facem așa? Dar în rugăciunea de dimineață și de seară? Se întâmplă chiar să uităm

să ne rugăm? Ce spune comportamentul nostru de la altarul familial? Privește Isus întotdeauna iubitor spre noi? Am spune „mulțumesc” mai politicos și mai frumos dacă L-am putea vedea cu adevărat? Ai vrea să schimbi modul în care Îi spui „mulțumesc”?

Studiu suplimentar:

Luca 17:11-19; *Viața lui Isus*, pp. 347, 348.

© Darrel Tank

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca vizitează Peru – partea 1

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Sunca este un cățel alb cu pete maro la urechi și pe față. Se spune că este un Terrier cu păr creț, deși experții ar concluziona direct că nu este de rasă pură. Ei spun că nasul ei ar trebui să fie negru, nu maro. Dar orice rasă ar fi, este drăguț. Pentru mine, ea este cel mai scump și mai inteligent câine.

Născută în Peru, America de Sud, nu avea un pedigree impresionant, dar, în comparație cu tovarășii ei nativi, a devenit un câine distins, admirat și iubit de toți. Numele ei este Sunca, adică „mustăcios” în Quechia, limba indienilor din ținuturile muntoase ale Anzilor

peruvieni. „Perro sunca”, așa îi numesc indienii pe câinii neîngrijiți, cu multă blană pe față, iar eu și soțul meu ne-am gândit că numele i s-ar potrivi. Sunca mergea întotdeauna cu noi în mașină peste tot și astfel a călătorit foarte mult în toate trei țările incașe: Ecuador, Peru și Bolivia. În cei treizeci și patru de ani cât am stat în țara incașilor am avut mai mulți câini, dar niciunul nu a fost ca Sunca. În câteva dintre relații, experiențele sunt ale altor câini de-ai noștri, dar, din comoditate, am folosit numele lui Sunca în toate. Fiecare poveste este o experiență adevărată.

Lui Sunca îi plăcea să călătorească cu mașina. Astăzi, toată ziua și-o petrecuse în mașină. A stat la fereastră și a lătrat la toate vacile și măgărușii pe lângă care am trecut; chiar și atunci când unul dintre noi i-a spus să stea jos între scaune, ea a adușmeat și a mârâit de fiecare dată când am trecut pe lângă o turmă de lame sau oi.

Am ajuns într-un oraș mic numit Huanuco, într-o vale muntoasă din versanții estici ai Anzilor. Ajunși acolo, ne-am cazat la un hotel frumos. Lui Sunca îi plăceau hotelurile, pentru că acolo îi permiteam să doarmă cu noi în dormitor. Acasă nu avea voie niciodată.

Când stăpânul ei s-a întors în cameră după o vizită în oraș, el a spus:

– Am găsit o sală frumoasă pentru întâlnirea din această seară.

– Ai găsit!? am exclamat eu surprinsă. Nu am fost niciodată în acest oraș, și totuși ai reușit să organizezi o întâlnire?

– Clădirea primăriei este chiar vis-à-vis de piața de aici. Uite, poți să o vezi.

Soțul meu a arătat cu degetul pe fereastra care dădea spre piața principală.

– Stația radio este undeva la etajul doi, dar acolo mai este și o sală mare, folosită ca sală de întâlniri pentru stația radio și primărie.

– Crezi că te vor lăsa să organizezi o întâlnire acolo?

– Am vorbit deja cu primarul, și el și-a dat acordul.

– Ce minunat!

Am bătut atât de tare din palme încât Sunca s-a ascuns sub pat.

– Dar cum îi vom chema pe oameni acolo?

– M-am gândit și la acest lucru.

Soțul meu s-a oprit o clipă.

– Nu cunoaștem pe nimeni în acest oraș. Nu are cine să meargă în vizite și să invite oamenii. Cred că va trebui să facem noi acest lucru.

– Vrei să spui că tu, predicatorul, vei merge pe stradă și vei invita oamenii? Nu! Am o idee mai bună. O vom lăsa pe Sunca să se ocupe de publicitate.

Sunca a ieșit de îndată de sub pat, de parcă voia să întrebe: „Vorbiți despre mine?”

– Vino, Sunca, să mergem! Unde îți este mingea?

„Minge!” Sunca a ciulit de îndată urechile. Îi plăcea să se joace cu mingea și a început să sară pe lângă masa pe care stătea mingea, dezumflată și țesită.

Am suflat tare în ea și a început să prindă formă. Sunca era foarte nerăbdătoare. A lătrat, a mârâit și a sărit de entuziasm. Mingea aceasta, de mărimea unei mingi de volei, era foarte moale. Chiar eu o confecționasem.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #2_ 8 ianuarie

Samariteanul milos

DUMINICĂ

Tu ai vecini? Locuiesc aproape de tine? Îi cunoști pe nume?

1 Isus vorbea despre vecini, semeni. Dar El nu Se referea doar la oamenii care locuiesc aproape de noi sau pe aceeași stradă. Vom descoperi împreună ce a vrut să spună Isus când a vorbit despre semeni.

Dacă ai învățat pe de rost Cele Zece Porunci, spune cel puțin două. Dacă nu le știi, le poți citi în **Exodul 20:16,17**.

Vorbea Isus doar despre oamenii din vecinătate când a spus să nu ne mințim aproapele sau să nu poftim ceva ce aparține semenului nostru? Cu siguranță că nu. El spunea că nu ar trebui să facem nimănui aceste lucruri.

Când Isus a venit și S-a întrupat, El S-a făcut frate cu noi toți. Deoarece Dumnezeu este Tatăl Lui, El este și Tatăl nostru. Cu toții suntem frați și surori prin Isus. Atunci ar trebui să îi iubim și să ne îngrijim de ceilalți, indiferent cine sunt ei sau unde locuiesc? Da. Isus este exemplul nostru și El iubește pe fiecare, indiferent cine este. El îi iubește chiar și atunci când ei nu Îl iubesc.

Fariseilor nu le plăcea modul în care Isus Se purta față de toți. Ei erau siguri că samaritenii și păgânii, care nu Îl cunoșteau pe Dumnezeu, nu erau semenii lor. Dar mai credeau și că vameșii (cei care strângeau taxele pentru romani), păcătoșii (oamenii care nu respectau Legea) și cei săraci și ignoranți nu erau nici ei semenii lor. Chiar și a-i atinge pentru ei era ca și cum atingeau pe cineva care suferea de o boală contagioasă.

 GÂNDEȘTE-TE: Cine crezi că avea dreptate, Isus sau fariseii? Cele Zece Porunci ne spun că ar

TEXT DE MEMORAT:

„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta... și pe aproapele tău ca pe tine însuți.” Luca 10:27

trebuie să ne placă doar de anumiți oameni, dar nu și de alții?

LUNI

2 Fariseilor le plăceau discuțiile aprinse. Unul din subiectele de discuție era cine este suficient de bun încât să fie numit semen, și cine nu. Ei au fost deranjați când au văzut că Isus și ucenicii Lui s-au împrietenit cu tot felul de oameni.

Levi-Matei, unul din ucenicii lui Isus, a fost vameș. Citește ce s-a întâmplat într-o ocazie când Isus și ucenicii Lui mâncau la masa lui Levi-Matei. **Matei 9:11-13**.

Isus le-a reamintit că doar oamenii care știu că sunt bolnavi merg la doctor. Oamenii care cred că nu au nicio problemă nu vor să meargă la doctor.

Satana a rănit trupul și mintea fiecărei persoane care a trăit vreodată, în afară de Isus. Și Isus a venit în lumea noastră să ajute trupurile bolnave și, totodată, să schimbe gândirea greșită. El ne-a creat trupul și mintea și tot El ne poate vindeca. Dar îi forțezi vreodată Isus pe oameni să Îl lase să îi ajute? Nu, niciodată.

Fariseii erau siguri că nu aveau nevoie ca Isus să îi vindece. Ei erau atât de atenți să respecte multele reguli pe care le inventaseră încât credeau că nu aveau nevoie de vindecare. Deși Dumnezeu a spus să îi iubim pe ceilalți așa cum ne iubim pe noi înșine, ei îi iubeau doar pe cei despre care credeau că erau suficient de buni. Ei nu îi iubeau pe semeni așa cum a spus Dumnezeu că ar trebui să îi iubim. Ei erau „bolnavi” și aveau nevoie de vindecare, dar nu știau.

 GÂNDEȘTE-TE: Ai reușit să înveți Cele Zece Porunci minunate? Primele patru ne vorbesc despre cum să Îl iubim pe Dumnezeu din toată inima. Ultimele șase ne spun cum să îi iubim pe ceilalți, pe semenii noștri. Fariseii chiar respectau regulile lui Dumnezeu? Este natural să îi iubim pe ceilalți la fel cum făceau fariseii? Da. Doar Isus ne poate ajuta să îi iubim pe semeni la fel ca El.

MARȚI

 Fariseilor nu le plăcea de Isus și sperau să Îl prindă spunând ceva ce I-ar fi cauzat probleme. **3** Ei doreau să Îl oprească să mai vorbească cu oamenii și să mai facă minuni.

Așa că, într-o zi, pe când Isus vorbea cu niște oameni, fariseii au pus un purtător de cuvânt să Îi adreseze o întrebare. Ei sperau că răspunsul Lui Îi va cauza probleme. Care era întrebarea? **Luca 10:25.**

Fariseii erau siguri că, respectând toate regulile lor, ei puteau avea viața veșnică. Ei știau că Isus nu respecta acele reguli inventate. Dar Isus știa că ei încercau să Îl păcălească. Așa că le-a răspuns adresându-le o altă întrebare. **Versetul 26.**

Purtătorul de cuvânt știa răspunsul la întrebarea lui Isus. Nu avea nevoie să repete toate Cele Zece Porunci, dar I-a spus la ce se refereau. **Versetul 27.**

Răspunsul lui era corect, și Isus i-a spus acest lucru. **Versetul 28.**

Dar învățătorul Legii s-a simțit incomod. El știa că nu Îl iubea pe Dumnezeu din toată inima. Nici nu îi iubea pe ceilalți cum se iubea pe el. El nu voia să se gândească la acest lucru, așa că rapid a pus o altă întrebare. **Versetul 29.**

Fariseii nu credeau că semen ar putea fi oricine, așa că acum ascultau cu mare interes. Erau siguri că lui Isus avea să Îi fie greu să răspundă la întrebarea învățătorului Legii, pentru că ei știau că El îi iubea pe toți.

Dar Isus nu s-a contrazis cu ei. În schimb, El le-a vorbit despre ceva ce se întâmplase nu cu mult timp în urmă. Era un lucru despre care știau cu toții. Măine vom afla acea poveste.

GÂNDEȘTE-TE: Care au fost cele două întrebări puse de învățătorul Legii? Erau amândouă importante? Dacă cineva ți-ar pune aceste întrebări, tu ce ai spune?

MIERCURI

 Isus a răspuns la întrebarea: „Cine este aproapele meu?” povestind ceva ce se întâmplase pe drumul dintre Ierusalim și Ierihon. O parte din acel drum era foarte periculoasă pentru că se trecea printr-un loc îngust, pietros, unde hoții se puteau ascunde cu ușurință. Uneori, când oamenii treceau pe acolo, hoții ieșeau dintr-odată și îi jefuiau, răneau și chiar ucideau pe trecători. Isus spunea această întâmplare despre care toți știau că este adevărată și ascultau cu interes. **Luca 10:30.**

Îl poți vedea în imaginația ta pe sârmanul om căzut lângă drum? Sângera și era foarte rănit. Poate că era pe jumătate conștient și gemea. Hoții îi luaseră tot – banii, hainele și orice a mai avut la el.

După o vreme, a auzit pași apropiindu-se. Sârmanul bărbat probabil că a început să sperie. Poate venea cineva să îl ajute. Pașii cui se auzeau și ce a făcut el? **Versetul 31.**

Preotul se întorcea de la serviciul de închinare de la Templul din Ierusalim. Preoții trebuiau să ajute oamenii. Dar, de îndată ce acest preot l-a văzut pe bărbat zăcând acolo, acoperit cu sânge, numaidecât a privit în altă parte și a grăbit pasul. Chiar a trecut pe partea cealaltă a drumului, ca să fie cât se putea de departe de cel căzut.

GÂNDEȘTE-TE: Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost în locul bietului om?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

5 Sărmanul om rănit încă zăcea pe marginea drumului. Trecuse un preot pe lângă el, dar fără să îl ajute. Dar iată – mai trecea încă o persoană.

Pașii se auzeau tot mai aproape. S-au apropiat până în locul în care era el și apoi s-au oprit. Ah – poate de această dată... Dar nu, din nou pașii s-au depărtat. Ai cui pași erau de această dată?

Luca 10:32.

Preoții și leviții trebuiau să ajute oamenii. Dar preotul trecuse grăbit pe lângă sărmanul om rănit. Levitul a oprit, s-a uitat la el, dar nici el nu a vrut să îl ajute. Plecând grăbit, se gândea că ar fi fost mai bine să fi mers pe un alt drum, ca să nu îl vadă pe bărbatul acela rănit.

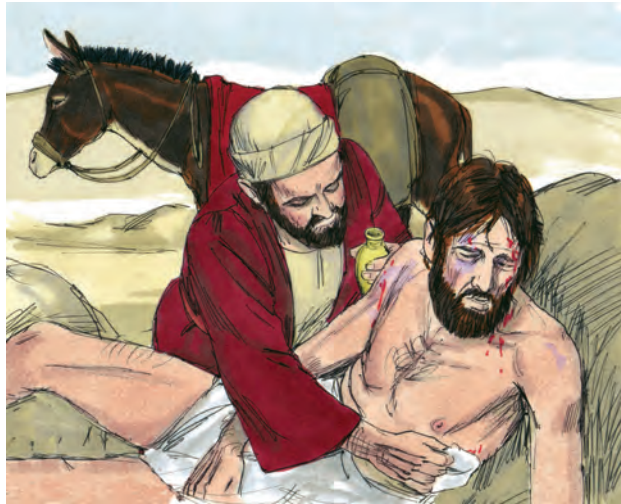
Deja probabil că sărmanul suferind era sigur că nu venea nimeni să îl ajute.

Dar apoi s-a mai auzit ceva. Nu era sunetul unor pași. Când a fost aproape, sunetul a încetat. Apoi suferindul a auzit niște pași. Cineva l-a atins cu blândețe și i-a vorbit cu glas blând. Cu atenție, bărbatul a îngrijit tăieturile și sângerările profunde și a folosit câteva din hainele lui pentru a-l acoperi pe bărbatul rănit.

Dar nu doar atât. El nu l-a lăsat pe sărmanul om pe marginea drumului. L-a pus pe măgărușul lui și l-a dus la un han, unde putea să rămână până se făcea bine. **Versetele 33,34.**

Desigur, banii sărmanului om au fost furați, așa că omul acela bun a plătit totul pentru el. **Versetul 35.**

 GÂNDEȘTE-TE: Bărbatul rănit era iudeu. Omul acela milos era iudeu sau samaritan? Samaritenii nu se închinau lui Dumnezeu la fel ca iudeii, și iudeii îi priveau ca fiind păgâni. Dar care dintre ei și-a iubit aproapele ca pe el însuși? Preotul, levitul sau samaritanul milos?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

VINERI

6 Învățătorul Legii L-a întrebat pe Isus cum să hotărască cine era aproapele lui, și Isus i-a răspuns printr-o poveste adevărată, despre un om care a fost jefuit și rănit. Apoi El l-a întrebat pe învățătorul Legii cine credea că a fost semenul adevărat al celui sărman care avea nevoie de ajutor. **Luca 10:36.**

Probabil că fariseii nu știa ce credea învățătorul Legii despre ei. El nu credea că felul în care gândeau și lucrurile pe care le făceau erau corecte. El studiasc Scripturile, pentru a putea afla ce era adevărat. Lui i-a fost ușor să vadă că fariseii nu respectau Scripturile.

Ascultând povestirea, învățătorul Legii a știut că Isus a înțeles cu adevărat ce era bine și ce era rău. Și a știut că ceea ce credeau fariseii despre Isus era greșit.

Totuși, încă nici măcar nu a vrut să spună cuvântul „samaritan”. Deci, cum a răspuns el întrebării lui Isus? **Versetul 37.**

Cine este adevăratul Samaritan milos? Cine a fost gata să moară, pentru ca noi să putem fi salvați? Cine a făcut toate acestea pentru că iubește pe fiecare om din lume, indiferent cine ar fi sau de unde ar fi? Isus, Împăratul întregului univers. El a lăsat tronul Lui din cer și a venit în această lume să ne salveze.

GÂNDEȘTE-TE: Cărturarii și fariseii erau siguri că respectau poruncile lui Dumnezeu. Dar chiar așa era? Dacă noi respectăm Cele Zece Porunci, cum ne vom comporta cu ceilalți? Ar trebui să urâm lucrurile rele pe care le fac ceilalți, dar întotdeauna ar trebui să îi iubim și să ne rugăm pentru oamenii care fac acele lucruri rele. Așa a făcut Isus.

Studiu suplimentar:

Luca 10:25-37;

Viața lui Isus, pp. 497–505.

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca vizitează Peru – partea a 2-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

În piață erau foarte mulți oameni.

– Ah, uite! au spus ei. Ce câine drăguț! Cum îl cheamă?

– Numele ei este Sunca. Rostogolește-te, Sunca! i-am poruncit eu.

De îndată Sunca s-a rostogolit, spre încântarea spectatorilor.

– Uite! Se rostogolește, câinele se rostogolește!

– Sari, Sunca!

Am întins brațele și am format un cerc, și Sunca a sărit numaidecât prin cerc.

– Uite! Câinele știe tot felul de trucuri!

Trecătorii din piață stăteau nemișcați și admirau cățelușul inteligent.

– Se joacă și cu mingea, am spus eu. Vino, Sunca, să ne jucăm cu mingea!

Sunca s-a rostogolit de câteva ori. Acesta era modul ei de a-mi arăta cât de nerăbdătoare era să se joace cu mingea. Apoi am aruncat mingea spre ea. Sunca a sărit și a lovit-o cu nasul, trimițându-mi-o înapoi mie. Am aruncat din nou mingea și, cu o precizie uimitoare, Sunca mi-a înapoiat-o. Mingea mergea de la una la cealaltă, și spectatorii priveau uimiți.

– Să formăm un cerc! i-am spus eu unei fete, care privea mută de uimire.

– Fii atentă, vine!

Știam exact cum să arunc mingea, și Sunca a înțeles. Mingea s-a întors în salturi la fetiță, care, puțin surprinsă și confuză, a prins-o.

– Acum arunc-o spre Sunca! i-am spus fetei, zâmbind.

Aproape că a fost obligată să o arunce, pentru că Sunca sărea în fața ei de parcă voia să îi spună: „Haide, ce mai aștepți!”

Fata a dat drumul la mingea, și Sunca a trimis mingea chiar în mijlocul mulțimii de această dată. A mers după ea, făcându-și loc printre oameni și ieșind pe iarbă, alergând după mingea și împingând-o, urmată de fete și băieți entuziasmați.

Cât entuziasm! Vestea s-a răspândit: „În piață este un câine care se joacă cu mingea!”

S-a strâns o mare mulțime. Copii de școală, tineri și chiar femei mai în vârstă s-au alăturat jocului de minge al câinelui. Toți se distrau de minune!

Când jocul a atins punctul culminant, m-am urcat pe una din băncile din parc și am strigat:

– Ascultați, prietenii!

Oamenii din toată piața s-au liniștit.

– Ascultați! În această seară vor fi filme gratuite la sala de întâlniri de la primărie.

Am arătat cu degetul spre clădire.

– Veniți cu toții și spuneți-le tuturor! Filme gratuite la primărie, diseară la ora opt. Sunca va fi acolo.

În Huanuco nu se întâmpla prea des să fie filme gratuite, așa că vestea s-a răspândit cu rapiditate în toate colțurile orașului.

Băieții alergau pe străzi strigând:

– *Gratis pelicula* cu Sunca diseară!

Film gratis cu Sunca diseară!

În acea seară, înainte de ora opt, nu mai era niciun loc liber în sală.

Ce mulțime de oameni s-a strâns! Și ce întâlnire frumoasă! Mai întâi le-am

arătat câteva filme interesante despre natură, animale și o viață sănătoasă; după

aceea, un program frumos cu imagini biblice,

„Vocea profeției”. Un mare număr dintre spectatori s-au înscris la cursurile biblice prin corespondență.

Sunca a participat la întâlnire. A stat aproape de scaunul meu și toți au salutat-o. Ea nu știa despre ce era vorba la întâlniri, dar ajutorul ei în a face publicitate a fost cel mai eficient.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #3_ 15 ianuarie

O familie își împarte casa cu ceilalți

DUMINICĂ

1 Încerca Satana în orice mod posibil să Îl oprească pe Isus să ne elibereze de sub puterea îngrozitoare a păcatului? Da. Satana știa că, dacă Îl putea determina pe Isus să nu respecte Cele Zece Porunci măcar o singură dată, acest lucru ar fi stricat planul minunat de a ne salva și aveam să fim pierduți pentru totdeauna.

Din momentul în care Isus S-a născut, Satana a făcut tot posibilul să Îl determine să nu asculte de părinții Lui, să fie nerăbdător, să facă o minune pentru El sau orice era greșit. Satana era hotărât să Îl facă pe Isus să aleagă să nu fie cu adevărat om.

Oamenilor le era greu să creadă că Isus era Mesia pe care Îl așteptaseră de atâta timp. Satana insuflase idei greșite despre cine avea să fie Mesia și ce urma să facă El. Ei știau că Mesia era om și că El putea face lucruri puternice, pe care doar Dumnezeu le putea face. Dar cum era posibil să fie El cu adevărat Dumnezeu?

Preoții și conducătorii au ales să creadă că Isus nu era Fiul lui Dumnezeu. Ei chiar au spus că minunile Lui erau făcute prin puterea lui Satana. **Matei 12:22-24.**

Dar când oamenii L-au ascultat pe Isus și au văzut minunile Sale uimitoare, mulți au crezut că El era Mesia. Dar mulți încă nu credeau. Când ucenicii lui Isus s-au îndoit uneori că El era Mesia, probabil că El S-a întristat.

Uneori chiar și familia Lui s-a îndoit. Chiar și mama Lui se întreba dacă era bine ca El să nu respecte regulile învățate de rabini. Deși ea știa că El era Fiul lui

TEXT DE MEMORAT:

„Dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.” Luca 10:42

Dumnezeu, totul se întâmplă atât de diferit de modul în care au fost ei învățați.

Cel mai bun prieten al lui Isus era Tatăl Lui ceresc. Dar, pentru că era om, El adesea Se simțea singur. Isus tânjea să fie cu alți oameni despre care știa că Îl iubeau și aveau credință în El.

 GÂNDEȘTE-TE: Există în lumea noastră oameni singuri? Înțelege Isus cât de singuri se simt acești oameni? Tu cunoști oameni care se simt singuri? Cum îi poți ajuta?

LUNI

2 Tu ai casă? Dacă da, poți fi recunoscător, pentru că în lumea noastră sunt mulți oameni care nu au o casă.

După ce a plecat din Nazaret, locul în care a crescut, Isus nu a mai avut un loc pe care să îl numească acasă. Astfel că, deoarece întotdeauna mergea din loc în loc, El trebuia să depindă de ceilalți pentru mâncare și pentru un loc în care să doarmă. Îți amintești ce a spus când Iuda a vrut să fie unul din ucenicii Lui? **Matei 8:20.**

Aproape oriunde a mers Isus, fariseii și ceilalți au încercat să Îl păcălească să spună sau să facă ceva care să Îi cauzeze probleme. Ei căutau o scuză să Îl aresteze și să Îl ucidă.

Dar exista o casă în care Isus era întotdeauna bine-venit, un loc în care Se simțea în perfectă siguranță față de iscoade. Casa aceea era într-un sat mic, numit Betania, cam la douăzeci și patru de kilometri de Ierusalim. De fiecare dată când era la Ierusalim sau prin apropiere, fii sigur că Isus aștepta cu nerăbdare să meargă acolo.

Oamenii din acea casă au știut încă din prima clipă în care L-au întâlnit pe Isus că El era Mesia, Fiul lui Dumnezeu, și ei Îl iubeau și se încredeau în El. Tocmai de aceea El Se simțea bine împreună cu ei. Iar lor le plăcea nespus prezența Lui! Este vorba despre casa lui Lazăr și a surorilor lui, Maria și Marta.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Isus înțelege simțăminte oamenilor care nu au o casă? Tu ești recunoscător pentru casa ta?

MARȚI

3 Maria și Marta erau două surori care locuiau împreună cu fratele lor, Lazăr, în casa lor din Betania. Amândouă Îl iubeau foarte mult pe Isus; dar ele își arătau dragostea în moduri diferite, pentru că ele două erau foarte diferite.

Maria avea un motiv special pentru care Îl iubea pe Isus. Înainte de a-L întâlni pe Isus, Satana o ademenise să facă lucruri greșite. Dar, după ce L-a întâlnit pe Isus, Maria a vrut să se schimbe. Ea știa că ceea ce făcea era

greșit. Dar este întotdeauna ușor să renunți la a mai face lucrurile greșite și a începe să faci ce este bine? Nu. Noi nu putem face acest lucru dacă Isus nu ne ajută.

Prima dată când Maria a încercat să nu mai facă ce era greșit, ea a eșuat. Lui Isus I-a părut rău, dar nu a certat-o. El S-a rugat pentru ea și i-a spus să continue să încerce și să Îi ceară lui Dumnezeu să o ajute. Data următoare s-a întâmplat la fel. Satana nu voia să îi dea drumul. Dar Dumnezeu este mai puternic decât Satana, și Isus nu a renunțat la ea. Maria a continuat să încerce.

Știi de câte ori a încercat Maria? De șapte ori. Dar Isus nu a certat-o și nici nu a descurajat-o. El adesea a plâns în timp ce Se ruga pentru că îi iubea pe oameni atât de mult. Știa cât de important era pentru ei să aibă credință în puterea Lui de a-i ajuta în lupta împotriva lui Satana. Maria chiar Îl auzise plângând în timp ce vorbea cu Tatăl Lui ceresc despre ea.

În cele din urmă, Maria a obținut biruința. Satana eșuase în a o menține roaba lui. Ea era liberă. Marta și Lazăr erau fericiți. Dar doar Isus știa cât de fericită era cu adevărat Maria.

 GÂNDEȘTE-TE: Te poți gândi la un lucru pe care ai încercat din nou și din nou să nu îl mai faci? Este greu? Nu renunța niciodată! Asta vrea Satana să facem. Dar Isus ne poate ajuta să câștigăm lupta, la fel cum a ajutat-o pe Maria. Continuă să te încrezi în El și continuă să încerci! Cu ajutorul Lui, vei câștiga! Romani 8:37.

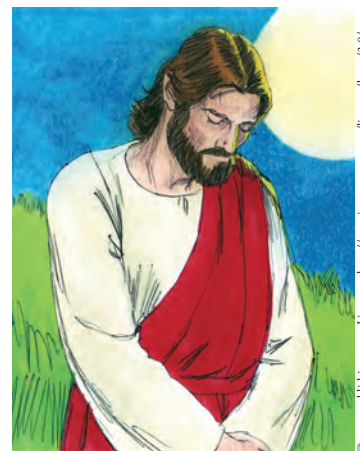
MIERCURI

4 Deși Marta și Maria erau foarte diferite una de cealaltă, amândurora le plăcea prezența lui Isus în casa lor și amândurora le plăcea să Îl asculte.

Când Isus venea în vizită, primul lucru la care se gândea Marta era să Îi pregătească ceva special de mâncare. Ea se îngrijora ca totul să fie perfect, pentru că nimic nu era prea bun pentru scumpul lor Isus.

Dar primul lucru la care se gândea Maria era că mai avea o șansă să Îl asculte pe Isus. Ea se așeza aproape de picioarele Lui, ca să nu îi scape niciun cuvânt.

Într-o ocazie când Isus era în vizită, Marta lucra grăbită în bucătărie, ca de obicei. Și Maria stătea la picioarele lui Isus, ca de obicei. Marta era atât de ocupată

încât nu putea auzi prea mult din ce spunea Isus. Chiar o enerva faptul că Maria întotdeauna putea să asculte în timp ce ea părea să rămână să facă toată treaba. **Luca 10:38.**

Marta nu era prea fericită. Nu era corect, se gândea ea. Maria ar fi trebuit să o ajute. Cu cât se gândea mai mult la acest lucru, cu atât mai nefericită era. Ce a făcut ea într-un final? **Versetul 40.**

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Marta era puțin nepoliticoasă să întrerupă chiar așa conversația? Avea ea dreptul să se simtă atât de tristă? Ce avea să spună Isus? Vom afla mâine.

JOI

5 Isus era acasă la Lazăr, iar Maria stătea la picioarele Lui și Îl asculta. Marta, sora ei, era supărată. Ea a mers în încăperea în care vorbeau ei și I-a spus lui Isus problema ei.

Isus o asculta, dar El știa ce simțea ea. Maria probabil că s-a simțit rușinată, pentru că ceea ce spunea Marta era adevărat. Ea nu o ajuta pe sora ei. Ea se gândise doar să Îl asculte pe Isus. Îți poți imagina privirea blândă a lui Isus și vocea Lui când i-a răspuns Martei.

Luca 10:41,42.

Probabil că Marta s-a întors tăcută la bucătărie. Probabil că se gândea serios. Dar ce voia să spună Isus? Ea știa că era important să mănânci. Și probabil că era o bucătăreasă bună, care pregătea o hrană delicioasă. Dar Isus a spus că ce făcea Maria era mai important decât a pregăti preparate speciale.

Marta știa că Isus le iubea pe amândouă. Și unul din motivele importante pentru care lui Isus Îi plăcea să fie cu ei era pentru că El știa că ei Îl iubeau și aveau încredere în El. Putea vorbi fără ca cineva să Îi răstălmăcească cuvintele. Ei nu încercau să dea un sens greșit cuvintelor Lui.

Probabil că, după acea zi, Maria a ajutat mai mult când a venit Isus. Probabil că preparatele Martei tot erau delicioase, dar probabil că acum erau mult mai simple și nu necesitau la fel de multă muncă.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce crezi că putem învăța din cele întâmplate în acea zi?

VINERI

6 Ceea ce i-a spus Isus Martei în lecția noastră de ieri este atât de important încât trebuie să meditam și noi la acest lucru.

Mai întâi să citim din nou ce a spus Isus. O parte din verset este în textul nostru de memorat. **Luca 10:41,42.**

Acum să ne gândim la „partea bună” pe care a ales-o Maria. Vrei să spui ce înseamnă a-ți lua timp să stai cu Isus? Înseamnă să ascuți ce spune El citind Biblia, să vorbești cu El în rugăciune și să înveți lecția de la Școala de Sabat și textul de memorat?

Ce este mai important? Să mănânci un mic dejun bun sau să petreci puțin timp în liniște cu Isus în fiecare dimineață? Amândouă lucrurile sunt importante, nu-i așa? Cum te poți asigura că le faci pe amândouă? Te-ar ajuta dacă seara te-ai duce la culcare mai devreme și te-ai trezi dimineața mai repede?

Ce este mai important? Altarul familial sau să mai dormi încă puțin dimineața? Sau să te uiți la televizor seara? Sau să te joci până la ora de culcare? Cum poți ajuta ca în familia ta să se facă altarul familial?

Ce este mai important? Să ajungi la timp la Școala de Sabat sau să dormi până târziu? Cum îți poți ajuta familia să doarmă suficient și totuși să fie gata să plece destul de devreme, pentru a ajunge la timp la Școala de Sabat?

Avem nevoie de oameni harnici, ocupați, cum era Marta? Da. Dar oamenii ocupați își iau timp să stea cu Isus în fiecare zi? Mai întâi trebuie să fim ca Maria dimineața și apoi să fim ca Marta pe tot parcursul zilei.

 GÂNDEȘTE-TE: Cum te poți asemăna mai mult cu Maria? Dar cum te poți asemăna mai mult și cu Marta? Probabil că părinții tăi te pot ajuta să afli cum. Și Isus te va ajuta, pentru că toți avem nevoie să fim ca amândouă.

Studiu suplimentar: Luca 10:38-42; *Viața lui Isus*, pp. 524, 525.

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca și mingea ei – partea 1

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Curtea din spate a casei noastre din Lima, Peru, era îngrădită de un gard viu, înalt de un metru optzeci și se afla chiar lângă autostradă. Cam pe la mijlocul gazonului, am agățat cu o sfoară o minge mare, ușoară, de un stâlp care venea de la acoperiș până la mijlocul verandei.

Când aveam vizitatori, de obicei agățam mingea cam la șazeci de centimetri de pământ și Sunca o împingea bucuroasă cu nasul sau o mușca cu dinții. Entuziasmul ei pentru joc, energia cu care trimitea mingea în zbor spre

partea cealaltă și acuratețea cu care lovea mingea de fiecare dată când se întorcea erau un motiv de distracție pentru prietenii noștri.

Într-o zi, Pepe, de opt ani, și cele două surori mai mici ale lui, Rita (7) și Lucia (4), au venit la noi în vizită. De fapt, au venit să o viziteze pe Sunca. Ei auziseră despre ea, dar nu o întâlniseră niciodată.

– Ah! și-a frecat Pepe mâinile și hanoracul verde, tremurând de entuziasm. Ce câine! Privea uimit cum Sunca făcea mingea să se balanseze încoace și încolo. Când a venit înspre el, Pepe a prins-o. Dar, înainte să își dea seama ce se întâmplă, Sunca a sărit chiar pe stomacul lui și, cu o lovitură puternică, a trimis mingea înapoi în balans.

– Ooops! Aproape că mi-a retezat nasul.

Pepe a zâmbit și a făcut un pas înapoi, împiedicându-se și căzând cu mâinile peste față.

– Ce dur joacă!

Totuși, nu a trecut mult și Pepe a reintrat în joc. Surorile lui, la fel de entuziasmăte ca el, au bătut din palme și au încercat timid să se alăture distracției.

– Nu ne-am putea juca fără sfoară? a întrebat Pepe. Așa aproape că am putea juca volei cu Sunca.

– Se poate, am spus eu. Dar vezi tu, Pepe, dacă nu am avea sfoara, Sunca ar putea trimite mingea spre autostradă, dincolo de pomișori, și ar fi foarte periculos, atât pentru mașini, cât și pentru cel care se duce după minge.

Puțin mai târziu, când toți stăteam în salon, Pepe a întrebat:

– Mătușă Annie (toți copiii îmi spuneau mătușă), cum ai învățat-o pe Sunca atât de multe scamatorii?

El și-a rupt biscuitul în bucățele mici și, la fiecare bucățică pe care i-o dădea, îi spunea să se rostogolească și să se ridice.

– Cum ai învățat-o să se joace cu mingea?

Rita o admira pe Sunca la fel de mult ca fratele ei. Ea a spus:

– Este cel mai inteligent câine din tot Peru! Probabil că a costat foarte mulți bani.

– Ei bine, copii, am spus eu, mi-ați pus două întrebări: de unde o avem pe Sunca și cum am învățat-o atât de multe trucuri. Dacă stați liniștiți și în tăcere, vă voi povesti.

Micuța Lucia stătea cu picioarele balansându-se pe scaun, iar Pepe și Rita s-au așezat comod pe covor. Sunca se odihnea pe picioarele lui Pepe.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #4_ 22 ianuarie

Ospățul la care mulți nu au ajuns

DUMINICĂ

1 Isus a fost invitat să mănânce acasă la un fariseu. Cum era posibil? Fariseilor nu le plăcea de Isus. De să Îl invite unul dintre ei să mănânce acasă la el în Sabat? Se răzgândiseră în privința Lui? Hotărâseră într-un final să creadă în El? Și de ce Îl urmăreau atât de aproape? **Luca 14:1.**

Răspunsul este că ei aveau în plan ceva prin care sperau să Îl prindă în capcană. Ei au invitat un bărbat bolnav, pe care doreau ca Isus să îl observe. Crezi că Isus știa ce plănuseră fariseii? Da, cu siguranță că El știa. **Versetul 2.**

Isus l-a privit pe sârmanul om pe care îl aduseseră în fața Lui. El știa că hidropizia făcea ca anumite părți din organismul lui să se umfle și să îi provoace dureri. El mai știa că toți priveau să vadă dacă El avea să îl vindece în ziua Sabatului. Dacă accepta, ei ar fi spus că El încălcase Legea lui Dumnezeu. Așa că Isus le-a pus o întrebare fariseilor. **Versetul 3.**

TEXT DE MEMORAT:

„Cine se smerește va fi înălțat.”

Luca 14:11

Isus a așteptat un răspuns, dar toți au rămas tăcuți. Ei știau că Legea lui Dumnezeu nu spunea că nu ar trebui să ajutăm oamenii sau animalele în Sabat. În cele din urmă, Isus l-a vindecat pe sârmanul bărbat și l-a trimis acasă. Ce întrebare le-a pus apoi fariseilor? **Versetele 4-6.**

GÂNDEȘTE-TE: De ce erau tăcuți cu toții? Crezi că știau cu toții că în curând aveau să-și ajute unul dintre animalele lor în Sabat? Sunt animalele mai importante decât oamenii?

LUNI

2 Isus l-a vindecat pe bietul om și a împiedicat planurile rele ale fariseilor. Ei au vrut să Îl acuze că nu respecta Legea pentru că vindecase un om în Sabat.

Isus a privit prin încăperea. El îi iubea pe învățătorii și fariseii care erau acolo în acel Sabat. Știa că doreau să Îi facă probleme, dar tânjea ca ei să creadă în El și să fie în Împărăția lui Dumnezeu. Ei aveau nevoie să vadă că alegerile lor erau îngrozitoare.

Pe măsură ce oamenii au intrat în încăperea în acea zi, Isus a observat că fiecare încerca în mod egoist să prindă locul cel mai bun la masă. A fi egoist este greșit și poate fi chiar rușinos. Cum ar fi dacă tu ți-ai alege un loc special pentru că aveai impresia că erai important, și

apoi persoana responsabilă să îți ceară să cedezi locul unui oaspete mai important? **Luca 14:7-9.**

Isus a spus că, atunci când intri, ar trebui să îți alegi locul cel mai puțin important. Apoi El a spus ceva ce ar trebui să ne amintim cu toții. **Versetele 10,11.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Poți explica ce ne spune versetul 11? În mod natural noi suntem egoiști? Mama ta trebuie să îți ceară vreodată să îi dai scaunul tău confortabil unui musafir? Ai încercat vreodată să obții cea mai mare bucată și apoi să îți se reamintească să aștepti? Spui vreodată răspunsul corect când altcineva a fost întrebat mai întâi? Este natural să ne punem pe noi mai presus de ceilalți?

MARȚI

3 În acel Sabat la casa fariseului, Isus dorea nespuse să îi ajute pe acei oameni mândri să înțeleagă multe lucruri importante. El îi iubea pe toți, în ciuda faptului că știa că ei nu Îl iubeau. Puteau fi cu toții în Împărăția Lui dacă ar fi acceptat cine era El. Dar ei își doreau un mesia mult mai diferit de cum era Isus și o împărăție mult diferită de a Lui.

Un alt lucru pe care l-a observat Isus în acel Sabat a fost că fariseul invitase doar oameni despre care credea că erau foarte importanți. El nici măcar nu s-ar fi gândit să invite vreun sărac, bolnav sau nevoiaș. Singurul motiv pentru care invitase acel bărbat bolnav vindecat de Isus era pentru a-L păcăli pe Isus. Oamenii bogați și importanți invitau doar alți oameni bogați și importanți, care îi puteau invita și ei la rândul lor. Dar Isus i-a spus fariseului să nu facă acest lucru.

Luca 14:12-14.

Când Isus vorbea cu bărbatul care organiza masa, toți au știut că ceea ce spunea El era pentru ei. Dar, desigur, niciunul din ei nu voia să recunoască faptul că erau egoiști și că Isus avea dreptate.

Ceea ce spunea Isus îi făcea pe oaspeți să se simtă incomod. Ei au crezut că ce făceau era cu totul în ordine. Mâine vom afla cum unul dintre oaspeți a hotărât să schimbe subiectul.

GÂNDEȘTE-TE: Ai încercat vreodată să schimbi subiectul când părinții au încercat să îți spună ceva ce nu ai vrut să auzi?

MIERCURI

4 Un fariseu important și prietenii lui bogați mâncau împreună cu Isus într-un Sabat. Isus le împiedicase planul de a-L păcăli, ca să poată spune că El încălca legea privitoare la Sabat. Acum El le spunea câteva lucruri importante, pe care ei nu voiau să le audă. Așa că cineva a încercat să schimbe subiectul și să vorbească despre altceva. **Luca 14:15.**

Ce putea fi mai bun decât a vorbi despre a fi în cer? Probabil că Isus s-a uitat la bărbat cu blândețe și a zâmbit. Ce a spus bărbatul era adevărat; a fi în cer avea să fie minunat. Isus știa că cei aflați în încăperea erau siguri că aveau să fie acolo. Dar El știa și că niciunul din ei nu avea să fie acolo dacă nu Îl acceptau ca Mesia. Ei trebuiau să își schimbe și gândirea cu privire la Împărăția lui Mesia.

Isus știa că unii dintre ei se credeau speciali doar pentru că erau iudei. La urma urmei, Dumnezeu dăduse Legea Lui înaintașilor lor și, pentru că ei credeau că o respectau, erau siguri că urmau să fie în Împărăția lui Dumnezeu.

Unii dintre farisei erau siguri că neamurile, cum erau samaritenii și păgânii, nu aveau să fie în Împărăția lui Dumnezeu. Ei chiar credeau că neamurile vor fi în afară, privind la poporul fericit al lui Dumnezeu din interior, dorindu-și să fie acolo.

Isus știa că trebuia să încerce să le schimbe gândirea greșită. Așa că a hotărât să spună o poveste. Peste toți cei din încăperea s-a lăsat liniștea când a început Isus să povestească.

GÂNDEȘTE-TE: Plănuise Dumnezeu ca iudeii să fie poporul Său special? Da. A spus El vreodată că ei aveau să fie singurii salvați? Nu. Ce spune Ioan 3:16? Care cuvinte ne spun că Dumnezeu îi iubește pe toți?

JOI

Un bărbat de la cina fariseului din acel Sabat tocmai spusese cât de minunat avea să fie cerul. Isus știa că acei invitați credeau că doar iudeii urmau să fie în Împărăția lui Dumnezeu. Așa că le-a spus o poveste, pentru a le arăta că nu era adevărat. **Luca 14:16,17.**

În povestire se spune că un bărbat bogat a invitat mulți oameni la o cină specială. Au fost pregătite bucate alese și, când totul a fost gata, un slujitor a venit să le spună că sosise timpul să vină. Cât de surprins trebuie să fi fost când toți au avut scuze să nu meargă! Poți enumera câteva din scuzele pe care le-au prezentat? **Versetele 18-20.**

Cât de nerecunoscători și nepoliticoși au fost acei oameni! Și ce motive nesăbuite au adus! Un om tocmai își cumpărase pământ. Nu putea să meargă în altă zi să îl vadă? Altul își cumpărase zece boi. Nu putea să îi verifice în altă zi? Un altul se căsătorise. Nu putea merge soția lui împreună cu el? Niciunul din aceste motive nu era real. Erau doar scuze.

Tocmai de aceea nu este surprinzător că stăpânul casei a fost supărat când slujitorul lui a venit și i-a prezentat scuzele oamenilor pe care îi invitase cu atâta bunătate. Ospățul îl costase mult. Totul fusese planificat cu atenție și mâncarea era gata să fie servită. Dar acum cine să se bucure de ea? El a hotărât să nu o lase să se risipească.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce părere ai despre oamenii care au fost invitați?*

VINERI

5 Ce a făcut stăpânul casei când slujitorul lui i-a prezentat scuzele oamenilor pe care îi invitase la cină? **Luca 14:21,22.**

Și încă mai era loc! Stăpânul dorea să vină cât de mulți oameni posibil să se bucure de mâncarea lui delicioasă. Ce i-a spus slujitorului său să facă după aceea? **Versetul 23.**

Acest om bun dorea ca oaspeții lui să se simtă bine-veniți. Ei nu trebuiau să fie timizi sau să creadă că nu erau suficient de buni sau că nu aveau haine frumoase. Probabil că a fost fericit când a văzut toate mesele umplute și oamenii care se bucurau de hrana delicioasă.

Desigur, oamenii pe care îi invitase la început nu au reușit să se bucure de ospăț. Și acum era prea târziu. Ei rataseră ocazia. Alții le luaseră locul. **Versetul 24.**

Isus dorea ca acei lideri religioși să știe că Dumnezeu le promisese mai mult decât un ospăț bogat. Când ei jertfeau mieii, aceasta însemna că El avea să își țină

făgăduința de a-L trimite pe Fiul Său, adevăratul Miel al lui Dumnezeu, să moară în locul lor, pentru ca ei să poată alege să fie în minunata Împărăție a lui Dumnezeu.

Acum, Fiul lui Dumnezeu venise. Dar, la fel ca oamenii din povestirea lui Isus, majoritatea oamenilor prezentau tot felul de scuze pentru a nu accepta invitația lui Isus la „ospățul nunții Mielului”. **Apocalipsa 19:7-9.**

Isus este Mielul, și nunta Lui este unirea Lui cu poporul Său credincios. Ospățul nunții va fi în Noul Ierusalim din cer.

La fel ca în povestea lui Isus, dacă oamenii continuau să Îl respingă pe El, adevăratul Miel al lui Dumnezeu, ei nu puteau fi la ospățul nunții Mielului din cer. Cât de trist!

 GÂNDEȘTE-TE: *Isus va veni curând și, până atunci, fiecare persoană va fi ales dacă să fie în Împărăția lui Dumnezeu sau nu. Alegându-L pe Isus în fiecare zi acum, curând putem fi cu El la acel minunat „ospăț al nunții Mielului”.*

Studiu suplimentar: Luca 14:1-24; *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 219–237.

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca și mingea ei – partea a 2-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Pe Sunca o avem de când era micuță, am început eu. Tocmai de aceea am reușit să o dresăm. Mama Suncăi era un câine foarte special. Am văzut-o prima dată la familia Cassiday, niște prieteni pe care i-am vizitat. Pe drum spre casă după acea vizită, i-am spus soțului meu: „Nu-i așa că au un câine drăguț?”

– Da, a spus el, cu siguranță că era drăguț; exact tipul de câine pe care l-am dorit dintotdeauna.

– Vă spun, copii, îmi doresc să o fi văzut pe mama Suncăi. Era o scumpete cu fața pătrată, zgłobie și mustăți lungi, ce îi atârnav pe bot.

– Exact ca Sunca.

Ochii lui Pepe erau plini de interes.

– Cum o chema? a întrebat Rita.

– Se numea Bonnie, și chiar i se potrivea, pentru că era frumoasă.

– Ei bine, ne-a făcut mare plăcere să locuim aproape de familia Cassiday. Erau niște oameni foarte buni și întotdeauna interesați să vorbească despre religie și despre adevărul din Biblie. Dar într-o zi ne-au spus că trebuiau să plece din Peru și să se întoarcă în Statele Unite. Noi stăteam la ei pe verandă și Bonnie era lângă mine. „Dar cu Bonnie ce faceți?” am întrebat eu. Ce credeți că a spus doamna Cassiday?

Rita a răspuns rapid.

– A spus că v-o vinde vouă pe Bonnie.

– Nu, mult mai bine. Ea mi-a spus că ne-o dăruia. Ce părere aveți? Acel câine scump, dichisit, mi-a fost dat pe degeaba.

– Și ați promis să o îngrijiți bine, nu? a spus Pepe.

– Sigur că da, am avut grijă. Ea a fost câinele visurilor mele. Îți spun, am iubit-o și am îngrijit-o până a murit.

Am făcut o pauză și copiii păreau triști. Rita a spus:

– Deci Bonnie a fost mama Suncăi. Probabil că a fost foarte frumoasă, pentru că Sunca este un câine frumos.

Părea că Sunca știe că vorbim despre ea, pentru că s-a ridicat și a ciulit urechile.

– Da, am spus. Așa a ajuns Sunca la noi. Dar aș vrea să vă spun ce s-a întâmplat la o zi după ce am primit-o pe Bonnie. Când am adus-o acasă, Bonnie ne-a arătat clar că nu îi plăcea la noi. Am făcut tot posibilul să îi arătăm cât de bucuroși eram să fie la noi. Știam că familia Cassiday venea la noi pentru a petrece ultima seară în Peru alături de noi. Eu pregăteam cina și, dintr-odată, mi-am dat seama că Bonnie dispăruse.

– A dispărut! au exclamat în cor toți cei trei ascultători ai mei.

– Da. Era de negăsit. Cumva a reușit să iasă afară și a dispărut. Ah, teribil! Am tot strigat-o. Am ieșit în stradă și în jurul blocului, nici urmă de Bonnie. Mâncarea mi s-a ars pe aragaz și, mai târziu, când soțul meu a ajuns acasă cu mașina împreună cu familia Cassiday, eu plângeam. Ce puteam face? Acești oameni amabili ne-au dat câinele lor drăguț și aproape că am pierdut-o. După ce a ajuns familia Cassiday, am pornit cu toții să o căutăm; oaspeții noștri erau la fel de nerăbdători ca și noi. Soțul meu a mers cu mașina și a căutat-o peste tot. În acea seară nu am mâncat foarte mult la cină, dar dragostea noastră pentru Bonnie ne-a apropiat mai mult ca prieteni. Ne-am rugat împreună. Copii, credeți că ne putem ruga lui Dumnezeu pentru un câine pierdut și alte astfel de lucruri?

– Da, a spus micuța Lucia. Dumnezeu iubește cățelușii.

– Da, am încuviințat eu, și El aude rugăciunile noastre. Dimineața următoare, înainte de răsăritul soarelui, soțul meu a ieșit din nou să o caute.

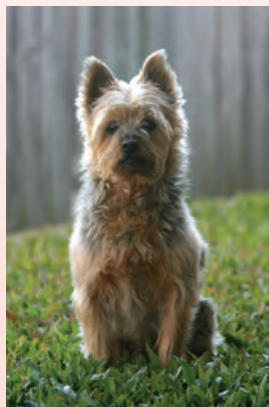
– Și a găsit-o! m-a întrerupt Pepe nerăbdător.

– Da, ai ghicit bine, Pepe. A găsit-o pe Bonnie pe treptele din fața unei case. Udă și murdară, ea tremura din cauza frigului.

– Sunt sigură că ați fost bucuroasă când a adus-o înapoi.

– Ai dreptate, Lucia. Cu toții am fost bucuroși și recunoscători lui Dumnezeu. Dar acum trebuie să mă întorc la treabă în bucătărie; așa că, dragi copii, alergați în curte și mai jucați-vă cu Sunca! Dar nu uitați, nu luați mingea de pe sfoară și nu ieșiți afară în stradă.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #5_ 29 ianuarie

A găsit ce era pierdut

DUMINICĂ

1 Isus a făcut multe lucruri pe care cărturarii și fariseii pur și simplu nu le puteau înțelege. Ei nu voiau să își petreacă timpul cu oameni pe care îi vedeau ca păcătoși. De ce, se întrebau ei, vorbea Isus cu păcătoșii? Vedeau că El mânca împreună cu ei, îi ajuta și îi iubea. **Luca 15:1,2.**

Ca de obicei, Isus știa ce gândeau ei. El Își dorea ca ei să poată înțelege cumva cât de importantă este fiecare persoană pentru Dumnezeu. Își mai dorea ca ei să își poată vedea nevoia după ajutorul Lui. Ei nu știau că, din cauza faptului că erau atât de mândri, erau niște păcătoși mai răi decât oamenii cu care Își petrecea timpul Isus.

O pildă este o poveste cu o învățătură specială, și Isus a spus multe pilde. Povestea de săptămâna trecută despre ospățul special a fost o pildă. Arăta că Dumnezeu iubește oamenii care știu că sunt păcătoși. De asemenea, arăta că oamenii care nu credeau că sunt păcătoși sunt asemenea celor care au scuze. Ei nu vor fi în Împărăția lui Dumnezeu. Unii din oamenii mândri care au ascultat povestirea din acea zi s-au smerit și au crezut în Isus, dar majoritatea nu au făcut acest lucru. Dar încă îi iubea Isus? Dorea El ca ei să se schimbe și să fie în Împărăția Lui? Desigur că Își dorea.

Așa că le-a spus o altă poveste, și de această dată, era despre oi. Unii dintre ascultătorii lui Isus erau păstori, iar alții aveau oi. Povestea pe care a spus-o Isus era despre un păstor și o oaie pierdută. **Versetele 3,4.**

 GÂNDEȘTE-TE: Păstorii adesea își țineau oile într-un staul pe perioada nopții. Câte oi avea

TEXT DE MEMORAT:

„Este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.” Luca 15:10

persoana din poveste? Dacă tu ai fi fost acel păstor și ți-ai fi pierdut doar una dintre oi, te-ai fi îngrijorat?

LUNI

2 Într-o seară, păstorul din povestea noastră își număra oile când treceau prin poarta îngustă a staulului. A numărat până la 96, 97, 98, 99. Apoi s-a oprit. Trebuiau să fie 100. Lipsa una? Probabil că nu le numărase pe toate. Așa că a numărat din nou și din nou. Dar de fiecare dată rezultatul era doar 99. Acum știa sigur că o oaie lipsea. Unde era? Ce se întâmplase cu ea? Probabil că se pierduse de restul oilor. Dacă așa se întâmplase, păstorul știa că oaia deja își dăduse seama că era pierdută și probabil era foarte speriată. El mai știa că nu își putea găsi niciodată drumul înapoi spre staul de una singură.

Poate că oaia s-a prins între spini și măcăcini. S-ar fi putut să cadă într-o groapă sau prăpastie și nu mai putea ieși. Sau, cel mai rău lucru, să fi prins-o un animal sălbatic. Păstorul era obosit. Era întuneric și probabil că începea și o furtună. Dar nimic

nu conta. El trebuia să își găsească oaia. Așa că le-a lăsat pe celelalte 99 de oi în staul, și-a luat candela și a pornit în întunericul și frigul nopții, să caute sărmana oaie pierdută. **Luca 15:4.** Pe drum a tot strigat-o și apoi asculta să audă un răspuns. Dar nu se auzea niciun „bee” înapoi.

 GÂNDEȘTE-TE: *Îți pare rău pentru oaia pierdută? De ce? Îți pare rău și pentru păstor? De ce?*

MARȚI

Ce făcea păstorul din povestea

3 pe care o spunea Isus? **Luca 15:4.**

Păstorul a tot mers. De abia mai putea vedea. Spinii îi zgâriaseră mâinile și acum sângerau. Își rănise picioarele din cauză că urcase pe stânci și coborâse în locuri prăpăstioase. Dar continua să strige și să aștepte un răspuns. Și, dacă mai era și furtună, cu siguranță că era ud și îi era frig.

Apoi, dintr-odată s-a oprit. Ce se auzea? Da. S-a auzit din nou. Nu se auzea foarte tare, dar el știa că oaia lui îl auzise, și firav încerca să îi răspundă. De îndată a strigat-o din nou.

Acum era sigur că oaia lui era rănită. Mergând spre ea în mare grabă în întuneric, el a uitat cu totul de oboseală. Își găsisse oaia pierdută!

Ce crezi că a făcut după aceea? A muștrat oaia? A folosit toiagul lui de păstor și a călăuzit-o în fața lui? Ah, nu. El a cuprins cu blândețe sărmana oaie speriată și a îmbrățișat-o duios. Apoi a pus-o pe umerii lui, ca ei să îi fie bine, și a dus-o pe umeri până la staul.

Versetul 5.

Păstorul le-a spus prietenilor și vecinilor lui despre cele întâmplate și ei au fost foarte bucuroși că el și-a găsit oaia. **Versetul 6.**

Asemenea păstorului, fariseii și prietenii lor ar fi trebuit să îi ajute pe cei pierduți, care se depărtaseră de Dumnezeu. Dar i-au ajutat? Nu. Se gândeau doar la ei. Credeau că, dacă Isus era cu adevărat Mesia, nu putea să Își piardă timpul cu păcătoșii. Dar în povestirea Lui, Isus le-a reamintit că fiecare păcătos, la fel ca sărmana oaie pierdută, este foarte important pentru Tatăl nostru iubitor. Erau și fariseii păcătoși? Cu siguranță. **Romani 3:23.**

Cum a încheiat Isus povestea? **Luca 15:7.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Fariseii erau la fel de pierduți ca fiecare dintre noi dacă Isus nu ar fi venit să ne salveze, dar ei nu știau acest lucru. Mai există astfel de oameni și astăzi? Cum putem să nu fim și noi la fel? Cum îi putem ajuta pe alții care sunt în această stare?*

MIERCURI

4 Doar gândește-te că, din milioanele de lumi pe care le-a creat Isus, lumea noastră este singura care s-a supus lui Satana și s-a pierdut, la fel ca

oaia din povestire. Dar Dumnezeu ne-a iubit atât de mult încât Isus a venit să salveze această lume pierdută, la fel cum păstorul cel bun din pildă s-a dus să își salveze oaia pierdută. Isus ar fi făcut acest lucru chiar dacă ar fi fost o singură persoană care s-ar fi supus lui Satana și ar fi fost pierdută. El cu adevărat este Păstorul nostru cel bun.

Erau fariseii la fel de pierduți ca oamenii pe care ei îi numeau păcătoși? Păcătoșii știau că aveau nevoie de ajutor. Dar fariseii erau siguri că ei nu erau păcătoși. Cum putem ști că toți suntem păcătoși? Citește din nou **Romani 3:23.**

Dacă Isus nu ar fi venit să ne salveze, ar fi fost pierduți toți cei care au trăit vreodată? Da, pentru că toți

am păcătuit. Oamenii pe care fariseii îi numeau păcătoși, și chiar fariseii, erau toți păcătoși, nu-i așa? Ei ar fi pierduți dacă nu ar fi ales să creadă că Isus era Singurul care îi putea salva.

GÂNDEȘTE-TE: Mulți ascultau pilda lui Isus. Cine știa că avea nevoie de El, oamenii numiți păcătoși sau fariseii? Pe cine iubea Isus, pe păcătoși, pe farisei sau pe toți?

JOI

După ce a spus povestea despre oaia pierdută, Isus a mai spus o altă poveste despre ceva care s-a pierdut. Poți citi în **Luca 15:8-10**.

Probabil că femeia din povestire era săracă. Și banul pierdut nu era doar un ban obișnuit. Când ea s-a căsătorit, mama ei i-a dat zece bănuți foarte speciali. Probabil că erau vechi. Poate că bunica ei îi dăruise mamei ei. Și fetițele femeii urmau să îi primească la căsătoria lor.

Îți poți imagina cu câtă atenție a păstrat femeia bănuții ei. Era îngrozitor pentru ea să piardă și doar unul din bănuți. Dar chiar așa i s-a întâmplat bieteii femeii.

Casele în care locuiau oamenii săraci adesea nu aveau ferestre, așa că, de obicei, era întuneric înăuntru. Într-o zi, femeia și-a luat prețioșii bănuți să se uite la ei, probabil mai făcuse acest lucru de multe ori. Apoi i-a numărat. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă... Lipsea unul? Cu mare atenție, a numărat din nou. Într-adevăr, erau doar nouă.

Probabil că femeia a fost foarte tristă. Unul din prețioșii ei bănuți lipsea. Unde era? Ah, cât spera să nu fi fost furat! Repede a aprins o candelă. Apoi a început să măture cu atenție. Probabil că în casă pe jos era lut și poate că mai pusese și niște paie pe deasupra. Desigur, ea nu avea niciun covor. Oare mai găsea ea bănuțul?

GÂNDEȘTE-TE: Îți poți imagina cum s-a simțit femeia? Probabil că a plâns în timp ce a măturat casa. De ce era bănuțul atât de important pentru ea?

VINERI

Femeia din povestirea noastră de ieri era îngrijorată. De ce? Acum ea mătura cu atenție podeaua, încercând să găsească prețiosul bănuț. Ea a mutat tot din încăpere și a căutat în fiecare colțisor. A

căutat chiar și în gunoi, pentru a se asigura că bănuțul nu era ascuns pe acolo. Apoi, ca prin minune, l-a găsit!

Femeia l-a luat bucuroasă. L-a curățat cu atenție de mizerie și l-a lustruit până a început să lucească din nou. Apoi a ieșit în grabă pe ușă și a strigat: „L-am găsit! L-am găsit!”

Probabil că vecinilor ei le-a fost milă de ea. Știau cum s-ar fi simțit ele dacă li s-ar fi întâmplat un lucru atât de îngrozitor. Când i-au auzit vocea bucuroasă, cu toate au alergat să vadă bănuțul și i-au spus cât de bucuroase erau că îl găsiseră.

Poți fi sigur că fiecare femeie care asculta povestea lui Isus în acea zi a fost bucuroasă pentru modul în care s-a încheiat povestirea.

Apoi Isus a spus ceva ce se aseamăna foarte mult cu ce a spus după povestea despre oaia pierdută. Ce a spus El? **Luca 15:10**.

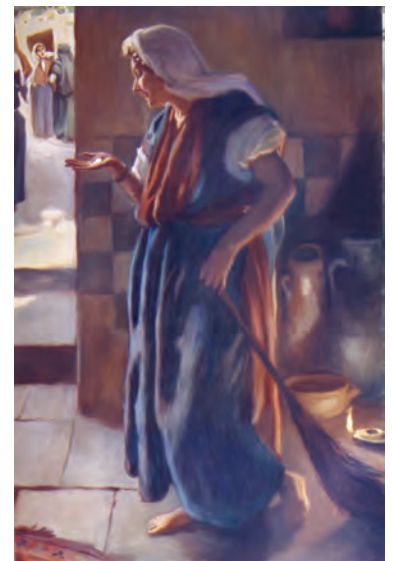
Fariseii știau la ce se referea Isus. Ei știau că El le spunea că Dumnezeu îi iubea pe oamenii pe care ei îi considerau păcătoși. Dar cei mai mulți dintre ei tot nu au vrut să creadă că era adevărat. Cum îi putea iubi Dumnezeu pe astfel de oameni?

De asemenea, ei încă nu credeau că Isus era Mesia. Nu credeau că doar acceptându-L pe El puteau face parte din Împărăția lui Dumnezeu. Au continuat să creadă propriile lor idei greșite despre Mesia și despre felul de împărăție pe care și-o doreau.

GÂNDEȘTE-TE: Vrea Isus ca toți să fie în Împărăția Lui? Cum putem fi și noi acolo? Prin puterea Lui, noi Îl putem iubi, ne putem încrede și putem asculta de El, indiferent ce fac sau spun ceilalți.

Studiu suplimentar: Luca 15:1-10; *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 185–197.

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca și mingea ei – partea a 3-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Nu știu cât timp a trecut; treaba prin bucătărie mi-a absorbit toată atenția. Dar, dintr-odată, am auzit un scârțâit puternic de roți și, câteva secunde mai târziu, Rita a intrat grăbită.

– Señora, Sunca a ieșit afară! a țipat ea. Sunca și Pepe sunt în stradă!

Am alergat la ușa din față și am ieșit spre autostradă. Acolo, spre spaima mea, am văzut-o pe Sunca zăcând moartă în mijlocul drumului și mașinile trecând pe lângă ea. Un

bărbat a ieșit dintr-o mașină de pe cealaltă parte. A luat-o pe Sunca de un picior și a traversat autostrada spre mine. Pepe stătea în spatele lui, scuturându-și hainele prăfuite.

– De ce vă purtați cu atâta cruzime cu Sunca? am spus.

– Cruzime! a spus el. Câinele este mort!

A aruncat-o pe Sunca pe pământ în fața mea și eu am luat-o și am strâns-o afectuos în brațe.

Bărbatul a continuat:

– Nu ar trebui să lăsați câinele să alerge de capul lui pe autostradă. Și tu, băiat nebun, întorcându-se spre Pepe, aproape te-am omorât cu mașina. Să nu mai ieși niciodată așa în stradă!

Pepe stătea și privea direct în jos. Era atât de rușinat! Mi-am pus brațul pe umărul lui și l-am îmbrățișat.

– Îmi pare foarte rău, i-am spus acelui bărbat. Vă mulțumesc că i-ați salvat viața.

Micul grup care ne-am strâns în jurul Suncăi părea foarte trist, ea zăcând pe unul din scaunele de picnic din curte.

– Pepe a luat mingea de pe sfoară, a explicat Rita. Noi ne jucam cu Sunca și, dintr-odată, ea a lovit mingea cu atâta putere încât a trecut dincolo de gardul viu. De îndată și-a făcut loc printre arbuști și a plecat după minge.

Apoi a arătat cu degetul spre o gaură de sub arbuști. După aceea, a mai adăugat cu lacrimi în ochi:

– Acum Sunca este moartă.

Pepe încă avea ochii ațintiți spre pământ. Nu a scos nicio vorbă, dar își freca emoționat mâinile micuțe, ștergându-și din când în când lacrimile de pe fața murdară.

El simțea din plin rezultatele teribile ale neascultării lui. Micuța Lucia plângea și ea.

După ce șocul inițial a dispărut, mi-a venit și mie să plâng – și am plâns. Sunca era lovită rău într-o parte a capului. Aparent, mașina a lovit-o puternic. Am bătut-o ușor pe Sunca pe trupul ei micuț.

– Sărmana mea Sunca, am spus. Ai fost un câine...

Ce? Am simțit din nou.

– Dar inima Suncăi bate! am exclamat eu. Îi bate inima! am zâmbit printre lacrimi. Sunca nu este moartă!

„Doamne, Îți mulțumesc!” am șoptit eu. Inima mea a înălțat o rugăciune spre El pentru a-i reda sănătatea micuțului meu câine. Stăteam nerăbdători în jurul ei și strigam:

– Sunca, Sunca!

Spre bucuria noastră, a deschis ochii și apoi a dat jovial din coadă.

Copiii tresăltau de bucurie.

– Uite, Sunca *vive* (trăiește)! au strigat ei.

Nu a trecut mult, și Sunca a cedat din nou, ca și cum era moartă. A trecut o oră bună până a părut că își vine din nou în fire. Când l-a auzit pe soțul meu venind, s-a ridicat ca să îl întâmpine, dar putea merge doar în cerc. Apoi a căzut din nou.

– După o vreme, va fi bine, a spus soțul meu. Probabil că mașina a lovit-o tare.

Dumnezeu fie laudat, după câteva zile, Sunca și-a revenit complet. Ea a învățat o lecție importantă în cel mai dur mod. Niciodată

nu a mai trebuit să îi spunem să nu iasă în stradă. După aceea, întotdeauna a fost foarte atentă. Sunt sigură că cei trei prieteni ai mei nu au uitat niciodată lecția din acea zi, în care Sunca aproape a murit, lecția pe care au învățat-o despre ascultare.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #6_ 5 februarie

Doi fii pierduți

DUMINICĂ

1 Ai jucat vreodată jocuri în care a trebuit să alegi de partea cui să fii? De obicei doar una din părți câștigă, și cealaltă parte pierde. Prefă-te că te joci cu mingea și ești în tabăra care pierde! Dacă te-ar întreba cineva dacă partea ta a câștigat, probabil că ai spune: „Nu, am pierdut.” Ai vrut să spui că nu ai câștigat jocul.

Știm că fiecare dintre noi alege una din părți în îngrozitorul război dintre Satana și Isus. Cine va câștiga? Isus va câștiga. Satana va pierde și cei care au ales să fie de partea lui vor fi pierduți. Ei nu vor fi în cer pentru că și-au ales conducătorul greșit.

În povestirile pe care le-a spus Isus, El ajuta oamenii să înțeleagă ce înseamnă să fii pierdut. Dorea ca ei să știe că El îi iubește pe toți și că dorește ca fiecare dintre noi să fie în siguranță în Împărăția Lui. Dacă suntem de partea Lui, vom câștiga.

Mulți oameni sunt asemenea oii pierdute din povestirea spusă de Isus. Ei știu că sunt pierduți; da, la fel ca oaia pierdută, sunt lipsiți de ajutor. Singuri, ei nu se pot opune multelor ispite ale lui Satana. Nici noi nu putem. Cu toții avem nevoie de Isus, Păstorul nostru cel bun, să ne ajute.

Alți oameni sunt asemenea bănuțului care nu știa că este pierdut sau că era important pentru cineva. Dar cu toții suntem importanți pentru Isus și El dorește să ne salveze pe toți. El ne poate ierta păcatele și ne poate ajuta să devenim ca El.

Isus a spus două povestiri, fiecare arătând că Dumnezeu iubește pe fiecare păcătos. Aceste povestiri arată

TEXT DE MEMORAT:

„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” 1 Ioan 1:9

că Dumnezeu este fericit când oamenilor le pare rău că păcătuiesc și Îl lasă pe El să îi ajute. Ce a spus El la finalul fiecărei povestiri? **Luca 15:7,10.**

 GÂNDEȘTE-TE: Există vreun om care a făcut atât de multe lucruri greșite încât Isus să nu îl poată ajuta să se schimbe dacă într-adevăr își dorește ajutorul Lui? Nu, nimeni.

LUNI

2 Isus a mai spus o poveste despre a fi pierdut. De această dată era vorba despre doi frați și tatăl lor cel blând. **Luca 15:11.**

Fiii erau foarte diferiți unul de celălalt. Fiul cel mare era întotdeauna ascultător și de nădejde. El nu pierdea timpul. Nu se certa, nu mormăia și nu se plânga. Probabil că tatăl lui nu trebuia să îi amintească să își facă treaba. Pe măsură ce a crescut, a ajutat tot mai mult la fermă.

Băiatul cel mic era exact opusul. El era egoist, bombănea și se plânga pentru că tatăl lui nu îi

dădea voie să facă tot ce voia. Credea că tatăl lui nu voia ca el să se distreze. I se părea că tatăl lui întotdeauna îi spunea că trebuia sau nu să facă una sau alta.

Pe măsură ce a înaintat în vârstă, și-a dorit să poată pleca departe de casă. Atunci s-ar fi distrat și ar fi făcut tot ce dorea să facă. Dar nu putea face acest lucru pentru că nu avea bani. Și avea nevoie de foarte mulți bani să plătească pentru distracția pe care și-o dorea.

Apoi băiatului egoist i-a venit o idee, despre care a crezut că era bună. El știa că în momentul morții tatălui său, toți banii și toate proprietățile lui aveau să fie împărțite între el și fratele lui mai mare. Dar poate că pe tatăl lui nu l-ar fi deranjat să își împartă averea înainte să moară. Astfel, putea pleca de acasă și putea face ce dorea. Într-un final, și-a făcut curaj să îl întrebe.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce părere ai despre fiul cel mic? Dar despre fiul cel mare?

MARȚI

Crezi că tatăl din povestirea noastră era trist? El
3 îi iubea pe amândoi băieții. Dar oare îi era ușor să vadă că fiul lui cel mic nu îl iubea cu adevărat, chiar dacă tatăl lui îi oferise un cămin bun și tot ce avea nevoie? Tatăl lui știa ce l-ar fi făcut fericit pe fiul lui și ce nu. Așa că a încercat să îi arate ce era bine și ce era rău. Dar fiul lui a insistat să se facă în felul lui. Ce a făcut tatăl într-un final? **Luca 15:12.**

Crezi că fiul cel mic a fost fericit? Da. Urma să fie liber. Probabil că zâmbea în timp ce își împacheta lucrurile, și-a luat rămas bun de la toți și a pornit la drum. În sfârșit era liber! De acum încolo putea face orice dorea.

Crezi că fratele mai mare a fost întristat de plecarea lui? Probabil că nu. Lui nu îi plăcea ideea că tatăl lui îi dăduse fratelui leneș toți acei bani, dar nu s-a plâns. A știut că la final avea să își primească și el partea lui. Și pentru că muncea din greu, acei bani erau câștigați pe drept.

Acel tată trist a încercat să îl convingă pe fiul lui cel mic că făcea o greșală teribilă. Dar băiatul era suficient de mare să aleagă pentru el. Când tatăl l-a privit depărtându-se pe drum, ochii lui s-au umplut de lacrimi. El a stat acolo până când băiatul nu s-a mai văzut. Apoi, încet, s-a întors acasă. El spera ca băiatul lui să

descopere cât de rău și de nemilos este Satana înainte să fie prea târziu. Dacă nu, scumpul lui băiat avea să fie pierdut. Crezi că tatăl urma să vegheze și să se roage pentru el în tot acest timp, indiferent cât avea să fie plecat?

Fiul lui s-a mutat într-o cetate departe de casă. Nu dorea să încerce cineva să îl urmeze. Nimic nu putea să îi strice distracția.

Când alți oameni iubitori de distracție au aflat că avea mulți bani, curând și-a făcut mulți prieteni. Cel puțin au pretins că îi erau prieteni când l-au ajutat să cheltuiască banii. Erau atât de multe lucruri distractive pe care puteau să le facă.

 GÂNDEȘTE-TE: Spune Satana adevărul despre ce ne va aduce fericire? Te poți gândi la un lucru care îți aduce fericire, dar despre care părinții tăi au spus că nu este bun pentru tine?

MIERCURI

Multă vreme băiatul din povestirea noastră și-a
4 tot spus lui însuși că ceea ce făcea era greșit. Uneori probabil că se gândea la casă și la tatăl lui. Dar a încercat să uite de ei făcând mai multe lucruri nebunești. **Luca 15:13.**

Apoi s-a întâmplat ceva neașteptat. Și-a dat seama că își cheltuisese toți banii primiți de la tatăl lui. Disparuseră – cheltuiți.

Dar poate că prietenii lui îl puteau ajuta. La urma urmei, el își cheltuisese mare parte din bani cu ei. Curând a descoperit că, după ce nu a mai avut bani, nu a mai avut nici prieteni. Ei nu au fost cu adevărat prietenii lui. Doreau doar ca el să își cheltuiască banii ca să se distreze și ei. Dar când a fost rândul lor să cheltuiască banii, ei nu au fost interesați să facă acest lucru. Apoi s-a întâmplat încă un lucru rău. **Versetul 14.**

Probabil că și-a vândut unele din lucrurile lui, să facă rost de bani pentru mâncare. Dar în vreme de foame, mâncarea este foarte scumpă. Nu erau nici locuri de muncă. Hainele lui rafinate se uzaseră. Nu a trecut mult până a ajuns la fel de sărac ca un cerșetor și purta haine rupte. Ce să mai facă?

 GÂNDEȘTE-TE: Tu ce i-ai fi spus să facă?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

Deși băiatului din povestirea noastră nu îi plăcea să lucreze, într-un final, cineva l-a angajat. Ce loc de muncă și-a găsit? **Luca 15:15.**

Porci? El hrănea porci? Aceasta era cel mai rău loc de muncă la care se putea gândi un iudeu. Dumnezeu a spus că nu trebuia nici să îi atingă și acum el trebuia să le poarte de grijă. Și asta nu era tot; el nu primea suficientă mâncare. Îi era foame tot timpul și începea să slăbească. **Versetul 16.**

Apoi, într-o zi, când îngrijea de porci, s-a întâmplat ceva minunat. Parcă s-a trezit din somn. S-a gândit la slujitorii tatălui său, care aveau suficientă hrană. Poate că tatăl lui îi putea oferi un loc de muncă. Știa că nu merita ajutorul lui, dar a hotărât să încerce; și chiar s-a gândit ce anume să îi spună tatălui. **Versetele 17-19.**

Băiatul a lăsat porcii în urmă și a pornit la drum spre casă. Știa că arăta ca un cerșetor. Era murdar, hainele îi erau zdrențuroase și nu mai avea încălțăminte. Se întreba dacă tatăl lui va accepta și să îi vorbească.

Fiul acela nici nu știa cât de mult îl iubea tatăl lui. Acesta nu încetase niciodată să privească spre drum, sperând, rugându-se și tânjind ca el să se întoarcă acasă. Ce s-a întâmplat când băiatul s-a apropiat suficient de mult încât a zărit casa? **Versetul 20.**

Tatăl lui l-a îmbrățișat, chiar dacă era atât de murdar. L-a sărutat. Probabil că acum fiul plângea. Apoi și-a amintit ce urma să îi spună tatălui lui. Dar nici măcar nu a apucat să își termine discursul pe care îl repetase. **Versetele 21-24.**

Ah, cât de repede se întâmpla totul! Până când hrana a fost gata, fiul cel mic a fost curățat de toată mizeria. Zdrențele lui au dispărut și acum era îmbrăcat din nou în haine fine. Avea încălțări în picioare și părul lui era curat și pieptănat. Cât de minunat! Cât de mult greșise cu privire la tot: tatăl lui, casa lui și ideea lui despre distracție!

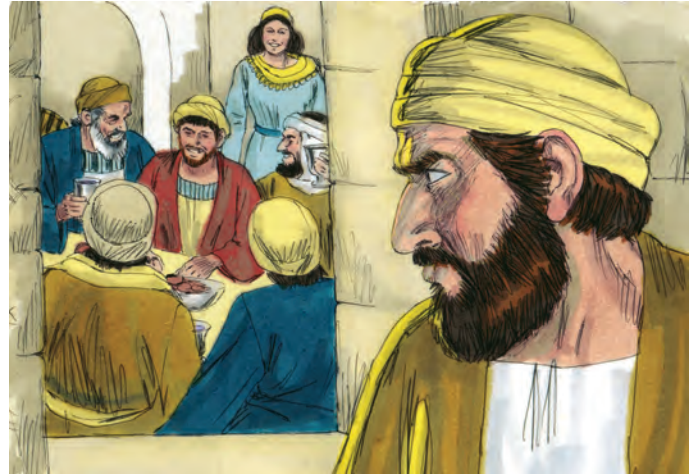
© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Modul în care tatăl s-a comportat cu fiul lui este la fel cum îi tratează Isus pe oamenii care aleg să se schimbe și să se întoarcă acasă cu El?

VINERI

Fiul cel mic era din nou acasă. Dar ce se întâmpla cu fratele mai mare, care nu se asemena deloc cu fratele mai mic? În timp ce toți îi urau bun venit acasă fiului cel mic, fratele cel mare s-a întors de la lucrul la câmp. Ce a simțit când cineva i-a povestit despre ospățul de bun venit? **Luca 15:25-28.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Repede tatăl s-a dus și l-a implorat pe băiat să se alăture ospățului și să îi ureze bun venit fratelui său. Dar ce a spus fiul cel mare? **Versetele 29-32.**

Isus a oprit povestea chiar aici. De ce? Pentru că dorea ca fariseii să vadă că ei erau asemenea fratelui cel mare. Fiul cel mare nu îl iubea cu adevărat pe tatăl lui și nici fariseii nu îl iubeau cu adevărat pe Dumnezeu. Credeau că doar prin faptul că respectau regulile câștigau dreptul de a fi în Împărăția lui Dumnezeu. Dar ei erau chiar mai rău decât oamenii pe care îi numeau păcătoși. Erau mândri, și oamenii mândri au nevoie să știe că sunt la fel de pierduți ca alți păcătoși. Pentru a fi salvați, toți trebuie să ne încredem doar în Isus, nu în respectarea regulilor.

GÂNDEȘTE-TE: Respectarea Celor Zece Porunci este importantă? Da. Este important să mergem la Școala de Sabat și la biserică? Da. Dar împlinirea acestor lucruri ne va asigura un loc în cer? Nu. Vom ajunge acolo doar acceptând viața și moartea lui Isus pentru noi. Apoi, atunci când El trăiește în noi, vom respecta Cele Zece Porunci prin puterea Lui și pentru că Îl iubim.

Studiu suplimentar: Luca 15:11-32;
Parabolele Domnului Hristos, pp. 198–211.

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca și plasa hingherului – partea 1

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Lui Sunca, un câine misionar, nu îi plăcea poștașul sau cel puțin îl considera un intrus foarte periculos. Ce treabă avea el să vină la ușa de la intrare? Nu venea foarte des, pentru că mare parte din corespondență era pusă în căsuța poștală, dar când venea, Sunca lătra o avertizare clară, care ne anunța de sosirea lui înainte ca el să bată sau să sune la ușă.

Dacă poștașul strecura o scrisoare pe sub ușă, aproape că făcea o criză. Ea înșfăca scrisoarea în gură și o scutura violent. Dacă ar fi putut ieși afară, l-ar fi pus la punct pe acel bărbat. O dată sau de două ori a reușit să iasă și ah, cu ce viteză a alergat

după el! Chiar l-a speriat. El a sărit și a pus geanta ca protecție în față până când am ajuns să îl salvez eu.

– Sunca, fii cuminte! Ce se întâmplă cu tine? am certat-o eu.

Sunca nu voia să se comporte frumos, dar trebuia să respecte porunca mea impunătoare: „Sunca, intră în casă!”

– Câinele dumnea-voastră este *muy rabioso* (foarte turbat), señora! s-a plâns poștașul speriat.

– Nu. Nu vă va face niciun rău, am răspuns. Ea doar își ia în serios responsabilitatea de a ne proteja casa de străinii care s-ar putea să nu fie bine-veniți.

Totuși, într-o zi, Sunca a uitat să se ia de poștaș. Sărmanul om a adus un pachet mare și l-a lăsat în fața ușii. Pachetul venea dintr-un orașel din pădurea în care Maruja, fata care mă ajuta în casă, își avea locuința. Mirosul junglei, de umiditate și mușchi, o fascina pe Sunca și a făcut-o să adulmece. Cutia era din carton și avea niște găuri rotunde în ea. Oare ce

să fie? Sunca a mirosit prin una din găuri și apoi a aruncat o privire înăuntru. Înăuntru mișca ceva! Sunca a ciulit urechile și ochii i s-au făcut mari cât curiozitatea din ea. A privit din nou. Fără îndoială că acolo mișca ceva. Ce putea să fie? Un animal din junglă? Sunca a lătrat la cutie dintr-o parte și apoi și din cealaltă. Acum părea că toată cutia se mișca. Sunca a lătrat foarte entuziasmată.

– Pleacă de aici, a spus Maruja, împingând câinele. Nu este pentru tine.

A ridicat cutia și a dus-o în curtea din spate, urmată de săriturile Suncăi.

– Acum pleacă înapoi în casă. Nu ți-am spus că nu este pentru tine? a alungat Maruja câinele înapoi în casă și apoi a închis ușa. Sunca ne putea vedea pe Maruja și pe mine cum deschidem

cutia. Eram la fel de curioase ca și ea să vedem ce este înăuntru. Ce rele am fost să o închidem pe ea afară!

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #7_ 12 februarie

Orbul Bartimeu

DUMINICĂ

1 Când ești orb, este foarte greu. Poate că ai jucat cândva un joc în care ai fost legat la ochi, ca să nu poți vedea. Sau poate te-ai prefăcut că ești orb. Probabil că o vreme a fost distractiv, dar ai vrea să fii așa toată viața? Nu.

Doi cerșetori orbi stăteau lângă drum chiar lângă Ierihon. Marcu ne povestește despre unul dintre ei. Numele lui era Bartimeu. Haideți să facem cunoștință cu el!

Bartimeu auzise că Isus putea vindeca oameni bolnavi. Și ah, cât își dorea să Îl întâlnească! Era sigur că Isus îl putea vindeca. La fel ca toți oamenii bolnavi, își dorea din toată inima să poată vedea.

Isus pleca din Ierihon chiar pe drumul pe care era Bartimeu. Era Isus singur? **Marcu 10:46.**

Oamenii treceau pe lângă Bartimeu tot timpul, dar, în această zi, el auzea mult mai mulți oameni trecând decât de obicei. Și-a dat seama din ce auzea că nu era o mulțime obișnuită de oameni.

TEXT DE MEMORAT:

„Mă bucur de Cuvântul Tău
ca cel ce găsește o mare pradă.”
Psalmii 119:162

– De ce trec atât de mulți oameni pe aici? a întrebat Bartimeu.

Ce a făcut el când cineva i-a răspuns la întrebare? **Versetul 47.**

Isus! Isus trecea chiar pe acolo. Bartimeu nu putea vedea, dar avea un glas puternic și l-a folosit.

 GÂNDEȘTE-TE: *Nouă ne pare rău pentru persoanele care nu pot vedea și ne gândim cât de fericiți vor fi în cer într-o zi dacă aleg să aparțină Împărăției lui Dumnezeu. Dar Bartimeu avea șansa să fie vindecat chiar atunci. Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost Bartimeu?*

LUNI

2 Orbul Bartimeu a început să Îl strige pe Isus cu glas tare. Deloc surprinzător! Știa că aceasta era singura lui șansă de a fi vindecat. A strigat atât

de tare încât oamenii au încercat să îl liniștească. A ascultat de ei? Nu. El a strigat și mai tare. **Marcu 10:48.**

Probabil că mulțimea din jurul lui Isus făcea mult zgomot, dar putea El auzi rugăciunea celui în nevoie dintr-o mulțime atât de gălăgioasă? El l-a auzit pe orbul Bartimeu. Când s-a oprit, a spus:

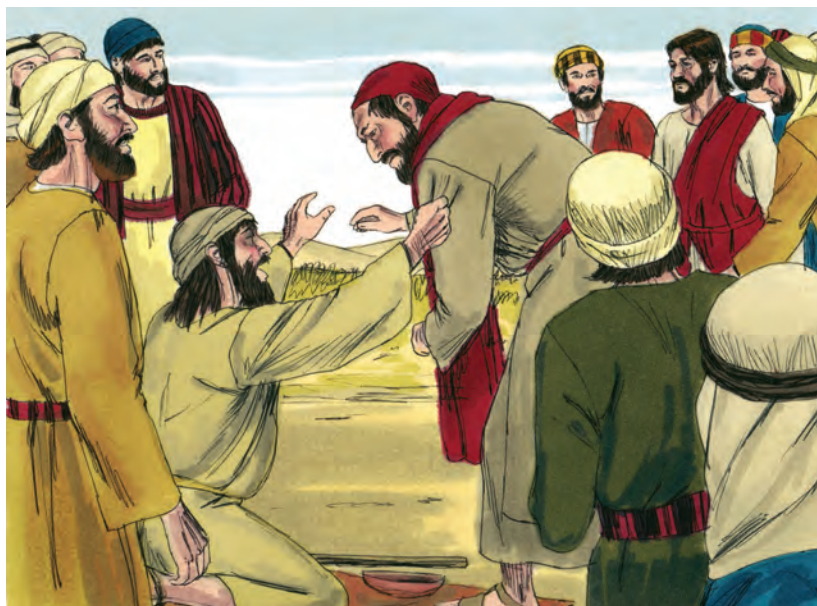
– Aduceți-l aici!

Oamenii au auzit

ce a spus Isus și unii dintre ei i-au spus lui Bartimeu:

– Nu te îngrijora, mergi la Isus! El te cheamă. **Versetul 49.**

Îți poți imagina ce s-a întâmplat după aceea? Bartimeu și-a aruncat haina într-o parte, a sărit în picioare și poate că cineva l-a condus la Isus cât de repede a putut. **Versetul 50.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Probabil că Isus a zâmbit când l-a văzut venind. Ce întrebare i-a pus El lui Bartimeu și ce răspuns l-a dat Bartimeu? **Versetul 51.**

„Rabuni” este un alt termen pentru Stăpân, sau Cel mare. Asta a fost Isus pentru Bartimeu pentru tot restul vieții. Bartimeu nu mai era un cerșetor orb, nu-i așa? Era un urmaș al lui Isus. **Versetul 52.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai există și alte moduri de a fi orb? Dacă oamenii continuă în greșeala lor după ce au fost avertizați că ceea ce fac le va cauza probleme, noi spunem că sunt orbi față de avertizări. Erau și fariseii așa? Ei au ales să fie orbi față de învățăturile lui Isus. Nu voiau să vadă adevărul despre cine era El și despre cum era Împărăția Lui. Mai există și astăzi astfel de oameni?*

MARȚI

3 Isus încerca să îi ajute pe oameni să înțeleagă cine era El, cum era Împărăția lui Dumnezeu și ce fel de oameni urmau să fie în Împărăție. El a spus povestiri pentru a explica ce aveau ei nevoie să știe. Una dintre povestiri era despre facerea pâinii.

Ție îți place pâinea bună? Există multe feluri de pâine. Foarte multe feluri de pâine se fac din făină, apă, sare și probabil puțin ulei. Putem adăuga stafide, nuci și alte lucruri bune. Dar de ce altceva mai avem nevoie întotdeauna pentru pâine?

Chiar dacă ți-ai modelat aluatul într-o franzelă frumoasă și ai pus-o la cuptor, ea va avea aceeași dimensiune când o vei scoate dacă nu mai adaugi și altceva. Și va fi foarte tare. Ce lipsea? Drojdia. Doar puțină drojdie, amestecată cu apa și făina, pătrunde în tot aluatul, făcându-l să crească. Și când este coaptă, vei scoate din cuptor o pâine bună. Ce a spus Isus despre drojdie?

Matei 13:33.

Tot felul de oameni îl ascultau pe Isus: bogați și săraci, ignoranți și înțelepți, bolnavi și sănătoși, cerșetori și hoți și mulți alții. Fariseii se uitau la ei și se întrebau cum ar putea fi acești oameni în Împărăția lui Dumnezeu. Isus dorea ca ei să înțeleagă că dragostea lui Dumnezeu lucrează ca drojdia. Indiferent cine suntem sau cum am fost în trecut, dragostea lui Dumnezeu în inima noastră ne schimbă, tot așa cum drojdia transformă aluatul într-o pâine frumos crescută. Prin dragostea și puterea Lui minunată, noi putem deveni ca Isus. Putem fi buni și iubitori, săritori și ascultători, răbdători și iertători, așa ca Isus când a fost pe pământ.

 GÂNDEȘTE-TE: *Vrei ca Isus să fie întotdeauna în gândul tău și să te ajute să fii ca El? Ce schimbare va produce acest lucru în felul în care acționezi?*

MIERCURI

4 O altă poveste pe care a spus-o Isus a fost despre cineva care a găsit o comoară. Uneori jucăm jocuri în care căutăm o comoară, dar omul din această poveste nu juca un joc; el lucra la câmp. **Matei 13:44.**

În acele vremuri, oamenii ascundeau uneori o comoară în pământ pentru a o păstra în siguranță față de hoți și prădători sau de alți inamici.

Oamenii care își ascundeau comoara în pământ probabil erau atenți să nu spună nimănui unde au ascuns-o. Dar ce se întâmpla dacă o astfel de persoană murea sau o armată inamică îl lua ori îmbătrânea și uita de comoară? Deoarece nimeni nu știa unde era, aceasta rămânea ascunsă în pământ.

Bărbatul din această poveste a împrumutat o bucată de pământ, ca să poată cultiva ceva pe pământ. Când a arat pământul, dintr-odată, plugul a lovit ceva tare.

La început probabil a crezut că era o piatră. Dar era o comoară ascunsă cu mult timp în urmă. Poate că era o cutie cu monezi de aur. Orice era, el știa că era suficient să îl facă bogat.

Îți poți imagina cum s-a simțit acel bărbat? Dorea să găsească o modalitate de a păstra comoara. Deoarece nimeni nu văzuse ce se întâmplase, repede a pus-o înapoi și a acoperit-o, pentru ca nimeni să nu își dea seama că în acel loc era ceva special. Apoi s-a asigurat că știa exact unde să o găsească din nou.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce crezi că plănuia omul în graba lui spre casă?*

JOI

 Isus a povestit despre un bărbat care a găsit o comoară și dorea să găsească o modalitate de a o păstra, pentru că l-ar fi făcut bogat. **Matei 13:44.**

Plecând grăbit acasă, el se gândea ce trebuia să facă. Știa că, pentru a păstra comoara, trebuia să cumpere terenul. Dar avea suficienți bani să îl poată cumpăra?

Mai întâi bărbatul a aflat prețul pentru teren. Dar, pentru a face rost de toți banii, el trebuia să își vândă casa și tot ce avea. De asemenea, nu trebuia să spună nimănui despre comoară până nu cumpăra terenul.

Când a ajuns acasă, bărbatul i-a spus soției și familiei că hotărâse să cumpere acel teren pe care îl lucrase. Ei nu își puteau imagina de ce. Când le-a spus cât costa terenul, probabil că ei au fost șocați. Știa că nu aveau atât de mulți bani.

Dar el a insistat că trebuia să cumpere terenul, chiar dacă ar fi trebuit să își vândă casa și tot ce aveau. Familia lui probabil că a făcut tot posibilul să îl facă să se răzgândească. Când au aflat vecinii și prietenii lui, aceștia au crezut că era nebun.

Putea să îl facă cineva să se răzgândească? Nu. El știa exact de ce voia să cumpere terenul.

 GÂNDEȘTE-TE: *Tu ai fi făcut exact ce făcea acel om? De ce?*

VINERI

 Probabil că soția și copiii bărbatului plâneau în ziua în care și-au vândut casa și toată mobila. **6** Dar el știa că în curând urmau să fie fericiți.

Poate că, de îndată ce terenul a fost al lui, bărbatul și-a dus familia acolo cu el. El știa exact unde era comoara. Cu atenție, a săpat din nou după ea. Apoi a deschis-o. Probabil că au rămas fără aer. Cu greu le venea să creadă ce vedeau. Și toată comoara era a lor! Toată.

Este ușor să ne imaginăm cât de ușurați s-au simțit. Dintr-odată, erau bogați. Ce final fericit la această poveste! **Matei 13:44.**

Isus ajutase oamenii să descopere un lucru foarte important. Adevărata comoară este Împărăția lui Dumnezeu. Cât de mult a trebuit să dea bărbatul din povestire pentru a avea comoara lui? El a trebuit să renunțe la tot, nu-i așa? Era cu mult mai importantă decât

tot ce avea. Dar pentru că știa acest lucru, i-a fost greu să renunțe la tot ce avea pentru a o obține? Nu.

Isus voia ca oamenii să vadă că nu credeau adevărul despre cine era El. El dorea ca ei să înțeleagă că pierdeau adevărata comoară din cauză că nu erau dispuși să renunțe la ideile lor greșite despre El și despre Împărăția lui Dumnezeu.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

 GÂNDEȘTE-TE: *Cel care alege să se încreadă în Isus poate face parte din Împărăția lui Dumnezeu? Da. Pot chiar și copiii să fie acolo? Da. Pot chiar și copiii să îi ajute pe alții să facă acest lucru? Da. Tu ce alegi și cum îi ajuți pe ceilalți?*

Studiu suplimentar: Matei 13:33-44; Marcu 10:46-52; *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 95–114.

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca și plasa hingherului – partea a 2-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Pachetul era de la mama lui Maruja, și fata părea să știe despre ce era vorba. În cutie era o scrisoare și acolo era explicat că darul dinăuntru era pentru señora Anita. Ah, și uite-! Maruja l-a scos din cutie.

Era un cocoș mare, frumos și tânăr. Era de culoare maro și galben, cu pene de culoare auri-roșcată la coadă și moț sofisticat roșu.

Ochii lui Sunca s-au făcut cât două cepe și a început să zgâ-

rie insistent ușa de la terasă și să scheaune, cerând milă. Ce păcat că ea trebuia să stea în spatele unei uși de sticlă într-un moment atât de palpitant!

Cocoșul s-a întins pe picioarele lui lungi și frumoase. Acestea erau legate cu o sfoară, ca să nu poată face pași prea mari.

Mamei lui Maruja i-a părut puțin rău pentru fiica ei, care acum trebuia să se mulțumească cu o alimentație vegetariană în casa unor misionari; așa că i-a trimis o pasăre bună, în speranța că aceasta va oferi familiei o schimbare mult apreciată în alimentație. Am bănuț că Maruja avea partea ei în toată această întâmplare.

– Să ne pregătim pentru o supă bună, a sugerat ea.

– Nu, am spus eu. Vom aștepta până se întoarce soțul meu acasă și apoi vom hotărî ce facem cu cocoșul.

Soțul meu era într-o călătorie în Bolivia.

Sunca a stat și s-a holbat ore întregi la ușa de la terasă, urmărind fiecare mișcare a acestei creaturi ciudate, care îi invadase teritoriul. Lătra la fiecare mic salt pe care cocoșul îl făcea cu picioarele lui legate și la fiecare zbatere din aripi.

Maruja a trebuit să meargă pe terasă de mai multe ori. Ea i-a dat cocoșului porumb să mănânce și, dintre toate vasele care erau, i-a pus apă tocmai în vasul lui Sunca.

Sunca nu s-a mișcat toată ziua de la locul ei. Nu a mâncat și nu a băut nimic, doar a privit, sperând

probabil că se va putea apropia cât de puțin de noul ei tovarăș, pentru a afla mai multe despre el.

Ziua următoare, înainte de ivirea zorilor, Sunca s-a înfățișat din nou în fața ușii de sticlă. Era la fel de entuziasmată ca în ziua precedentă, ba chiar mai entuziasmată când cocoșul a început să cânte. Ce lătrat ciudat! Apoi Sunca a început un cântec de cocoș propriu. Așa că au trezit toată casa, și chiar tot cartierul.

După o vreme, Sunca a primit în final o șansă. Într-o ocazie în care Maruja a ieșit pe terasă, Sunca a observat că ea nu a închis ușa chiar de tot. A lăsat o deschizătură suficient de mare pentru ca Sunca să își bage nasul și să își facă loc să treacă. Ajunsă pe terasă, Sunca s-a întins pe podeaua de gresie la o distanță relativ sigură, mai întâi adulmecând, apoi mârâind subtil la intrus. Cocoșul nu a părut deloc impresionat; nici nu a băgat-o în seamă pe Sunca, nici măcar când mârâitul a devenit mai gălăgios.

– Sunca, fii atentă! Venisem și eu la ușă. Dacă te porți frumos, te voi lăsa să stai aici, ca să te împrietești cu noul nostru tovarăș. Dar nu

te apropia prea mult.

Sunca nu s-a dus foarte aproape, doar câțiva centimetri mai aproape. Nicio mișcare, niciun sunet, nici măcar un adulmecat nu i-au scăpat. Ce creatură interesantă! Cât i-ar fi plăcut să își bage nasul în acele pene și să simtă mirosul și să lingă puțin acel pieptan roșu interesant!

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #8_ 19 februarie

„Lazăre,
vino afară!”

DUMINICĂ

1 Să ne întorcem la casa lui Lazăr și la surorile lui, Maria și Marta. Ei erau trei din prietenii speciali ai lui Isus. Locuiau în Betania, cam la trei kilometri de Ierusalim. Chiar de prima dată când L-au întâlnit pe Isus, ei au crezut cu adevărat că El era Mesia cel făgăduit. De aceea nu este surprinzător că Lui Îi plăcea să viziteze căminul lor tăcut, pașnic! Când era împreună cu ei, nu trebuia să spună povești speciale pentru a-i ajuta să creadă cine era El. Știau cine era El.

Lazăr s-a îmbolnăvit subit. Deși Maria și Marta au făcut tot ce au putut să îl îngrijească, ele și-au dat seama că starea lui se înrăutățea tot mai mult. Știau că Isus îl iubea și va vrea să îl ajute, așa că I-au trimis veste. **Ioan 11:1,3.**

Probabil că mesagerului i-a trebuit o zi să ajungă la Isus, și surorile erau sigure că El urma să Se întoarcă împreună cu mesagerul. Lazăr era pe moarte, iar ele știau că doar Isus îl putea vindeca. Dar ce a spus Isus când a primit mesajul? **Versetul 4.**

Ucenicii știau că Isus îi iubea pe cei trei prieteni ai Lui din Betania și au fost surprinși că nu a părut deloc îngrijorat de cât

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

TEXT DE MEMORAT:

„Toți cei din morminte vor auzi
glasul Lui și vor ieși afară din ele.”
Ioan 5:28,29

de bolnav era Lazăr sau pentru simțămintele Mariei și ale Martei. Mesagerul s-a întors singur în Betania, pentru că Isus și ucenicii Lui au rămas încă două zile în locul în care erau. **Versetele 5,6.**

GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că s-au simțit Maria și Marta când mesagerul s-a întors fără Isus? Crezi că lui Isus Îi păsa cu adevărat? Lui întotdeauna Îi pasă de noi?

LUNI

2 Lazăr era foarte bolnav. Surorile lui au fost sigure că Isus urma să vină să le ajute, dar mesagerul pe care l-au trimis s-a întors fără El. Atât timp cât inima lui Lazăr mai bătea, ele au continuat să spera că Isus avea să vină. Apoi inima lui s-a oprit. Scumpul lor frate murise.

Ucenicii nu puteau înțelege de ce Isus nu Și-a ajutat prietenii. Ei se tot gândeau la Lazăr, dar, timp de două zile, Isus nici măcar nu l-a pomenit. Ei și-au amintit că Isus nu îi salvase viața lui Ioan Botezătorul. Nu Îi păsa Lui de prietenii Lui credincioși atunci când aceștia aveau probleme? Din nou ei au început să aibă îndoieli.

Dar în Betania, deși Maria și Marta erau frânte de durere și deși nu înțelegeau de ce nu venise Isus, ele nu aveau nicio îndoială cu privire la cine era Isus sau dacă îl iubea pe Lazăr. Știau că El era Mesia, Îl iubeau și se încredeau în El.

Într-un final, după ce au așteptat două zile, ce a spus Isus? **Ioan 11:7.**

Acum ucenicii erau mai bulversați decât oricând. Ei știau că mulți din vrăjmașii lui Isus locuiau în Iudeea, aproape de Betania. **Versetul 8.**

Dar lui Isus nu Îi era teamă. El a spus că, atunci când urmăm planul Tatălui nostru ceresc, este ca și cum am umbla în lumina zilei, nu

în întuneric. Apoi Isus a mai spus ceva ce ucenicii Lui nu au putut înțelege. **Versetele 9-15.**

 GÂNDEȘTE-TE: Care era diferența între modul în care ucenicii Îl priveau pe Isus și modul în care Maria și Marta Îl priveau pe Isus?

MARȚI

3 Lazăr, scumpul prieten al lui Isus, era mort. Și Isus a spus că era bucuros că nu a fost acolo. Acum spunea că mergeau totuși la Lazăr. Cât de ciudat! Ce a spus Toma gândindu-se la nenumărații vrăjmași ai lui Isus din apropiere de Betania? **Ioan 11:16.**

Cu siguranță că, atunci când s-au apropiat de Betania, au putut vedea că acasă la Maria și Marta erau mulți oameni și, printre aceștia, erau și conducători, vrăjmașii lui Isus. **Versetele 17-19.**

Isus a auzit plânsetele gălăgioase de la casa lui Lazăr; așa că, în loc să intre, a trimis un sol să le spună Mariei și Martei că ajunsese. El nu a vrut să le vorbească în cea mulțime gălăgioasă.

Când a auzit ce a spus solul, Marta a ieșit tăcută din cameră. Dar Maria nu a auzit mesajul.

Cât de recunoscătoare a fost Marta să Îl vadă pe Isus! Dar cât își dorea ca El să fi venit mai devreme! **Versetele 20,21.**

Ce a spus Marta era adevărat. Lazăr nu ar fi murit dacă Isus era acolo. Isus este marele Salvator și Dătător al vieții. Moartea nu îi putea lua viața lui Lazăr dacă Isus era cu el.

Isus a stat deoparte în mod intenționat, pentru că El urma să înfăptuiască una din cele mai importante minuni ale Sale pentru prietenul Său, Lazăr. Acea minune urma să dovedească că El era cu adevărat Mesia, Dumnezeu-Fiul.

 GÂNDEȘTE-TE: Încă ne putem încrede în Isus chiar și atunci când se întâmplă lucruri rele? Avem nevoie să înțelegem „de ce” înainte să ne încredem în Isus?

MIERCURI

4 Isus S-a întors în Betania după ce Lazăr a murit; în timp ce vorbea cu Marta, sora lui Lazăr, ea a demonstrat că avea deplină încredere în Isus. **Ioan 11:22-27.**

Isus afirmase deja că pentru cei care Îl iubesc și se încred în El, moartea este ca un somn. Dacă mor înainte ca El să Se întoarcă, El îi va învia atunci.

Probabil că Marta și-a șters lacrimile, gândindu-se că îl va vedea din nou pe fratele ei. Apoi a intrat înapoi în casă. Cu siguranță că i-a spus și Mariei, deoarece, desigur, Isus dorea să vorbească și cu ea. **Versetele 28-32.**

Maria a făcut exact ce a făcut și Marta. Ea chiar a spus aceleași vorbe. Când Isus a privit-o și apoi a privit spre toți oamenii care veniseră să le mângâie pe cele două surori, inima Lui s-a umplut de milă.

Deși urma să facă în curând o minune uimitoare, Isus Se gândea la un lucru

care Îl întrista mai mult decât ne putem imagina. În mintea Lui, El vedea toate întâmplările nefericite încă din vremea când Cain l-a ucis pe Abel și până la a Doua Sa Venire. Vedea tristețea, durerea, suferința și moartea îngrozitoare – în special moartea teribilă de care vor avea parte cei care nu Îl acceptă.

Isus iubea întreaga lume. Curând avea să moară pentru toți, dar majoritatea oamenilor nu aveau să accepte moartea Lui pentru ei, ca să poată avea viața veșnică. Gândindu-Se la aceste lucruri, a simțit că inima Lui se frângea. **Versetul 33.**

 GÂNDEȘTE-TE: Este trist Isus când ni se întâmplă lucruri rele sau când facem alegeri greșite? Vrea El să ne ajute? Da.

JOI

5 Isus le-a mângâiat pe Marta și pe Maria. Dar El era trist și pentru cei care urmau să fie pierduți dacă nu Îl acceptau.

Când toți au pornit spre mormântul în care era îngropat Lazăr, nimeni nu a știut adevăratul motiv pentru care Isus era atât de trist. Ce au crezut oamenii? **Ioan 11:34-36.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Unii oameni s-au gândit la multe minuni făcute de Isus. Cu siguranță că El l-ar fi putut ajuta pe Lazăr. Acum se întrebau de ce nu o făcuse. **Versetul 37.**

Curând au ajuns la mormânt, o peșteră cu o piatră mare la intrare. **Versetul 38.**

Isus i-ar fi putut spune unui înger să dea acea piatră la o parte și ar fi dat-o. Dar a făcut acest lucru? Cine își făcea griji pentru darea pietrei la o parte? De ce? **Versetul 39.**

Marta a crezut că Isus voia să vadă trupul lui Lazăr și ea știa că în mormânt era un miros îngrozitor. Ce a spus Isus? **Versetul 40.**

După ce câțiva bărbați puternici au dat piatra la o parte, toți au privit cum Isus și-a ridicat capul și a privit spre cer. Ei au ascultat cum a vorbit cu Tatăl Lui ceresc și au văzut o lumină strălucind pe fața Lui. Toți și-au dat seama că Dumnezeu era cu adevărat Tatăl Lui. Chiar unii dintre acei oameni de acolo în trecut au vrut să Îl omoare cu pietre pentru că Îl numise pe Dumnezeu Tatăl Lui. Ei chiar au spus că Satana Îl ajuta să facă minuni. Acum puteau vedea că nu era adevărat.

 GÂNDEȘTE-TE: În această parte a povestirii, ce ne arată că Isus dorește ca noi să ne facem partea pentru a-L ajuta să ne răspundă la rugăciuni? Dacă tu te-ai rugat lui Isus să te ajute să fi ascultător, dar Satana te-a ispitit să iei un biscuit când mama ta a spus „nu”, îngerul tău îți va da peste mână dacă alegi să nu ascuți? Nu. Conștiința ta îți va spune: „Nu lua!” Te va ajuta Isus dacă tu alegi să fi ascultător? Da, întotdeauna.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

mântare și îi era greu să umble, dar a venit până la ușa mormântului și s-a oprit acolo. Avea nevoie să își poată mișca brațele pentru a-și putea descoperi fața.

Oamenii au fost foarte șocați, doar au răsuflat și au privit uimiți. Lazăr era în viață! Isus a trebuit să le reamintească să dea la o parte învelitorile. **Versetul 44.**

Fără îndoială că Maria și Marta au fost primele care au alergat și l-au ajutat pe scumpul lor frate. Apoi, ah, cu cât drag s-au îmbrățișat! Lazăr nu mai era bolnav! Era perfect sănătos. El și surorile lui l-au mulțumit lui Isus din toată inima.

Deja majoritatea oamenilor se bucurau și Îl slăveau pe Dumnezeu – dar nu toți. Câțiva din vrăjmașii lui Isus văzuseră tot ce se întâmplase. Știau că mare parte din oameni erau acum convinși că Isus era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, și în ei s-au născut și mai multă ură și mânie. Apoi au mers și le-au povestit

totul fariseilor. Dar când oamenii entuziasmați l-au căutat pe Isus, El deja plecase în taină.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce a demonstrat Isus în acea zi minunată despre cum este moartea pentru cei care Îl aleg pe El? De ce această povestire te convinge și mai mult să vrei să te încrezi în Isus?

Studiu suplimentar: Ioan 11:1-44; *Viața lui Isus*, pp. 524-536.

VINERI

Trecuseră patru zile de când Lazăr era mort. Dar când a ajuns la finalul scurtei Sale rugăciuni, Isus a privit spre mormânt și a vorbit cu glas tare și clar. **Ioan 11:43.**

Desigur, toți priveau. Nimeni nu scotea un sunet. Apoi, dintr-odată, Lazăr a mișcat. S-a ridicat. Apoi a stat în picioare. Era învelit în hainele de înmormântare

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca și plasa hingherului – partea a 3-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Cam așa a trecut toată ziua. Sunca a început să se apropie încetul cu încetul, fiind tot mai aproape de noul ei prieten, iar eu și Maruja ne amuzam de ce se întâmpla. Cocoșul a scormonit prin pământ, a mâncat, a băut apă în modul lui comic și a cântat din când în când, parcă nici nu observase că Sunca era prin preajmă.

– Uite, Maruja, privește-i acum! Parcă este prea amuzant.

Eu stăteam în ușa deschisă și zâmbeam, iar Maruja a venit repede să vadă scena, uitând cărpa de șters praful în mână.

– Uite!

Într-un final, Sunca a ajuns atât de aproape încât chiar putea atinge pasărea. Se târâse pe burtă, dar acum, încet și pe nesimțite, s-a ridicat pe picioarele din spate și și-a întins nasul în speranța unei mici atingeri. Cocoșul i-a aruncat niște pământ, și Sunca s-a retras.

Apoi a încercat din nou, târându-se tot mai aproape. Acum a reușit să atingă puțin penele cocoșului; dar ah, ce țipăt! Sunca și-a scos nasul drept înainte și a scos un țipăt groaznic de durere. Apoi a fugit. Cu coada în jos și scheunând, a trecut grăbită prin hol, a urcat scările până în dormitor și s-a ascuns în cel mai îndepărtat colț sub pat.

Noul tovarăș ciudat cu care Sunca încercase cu atâta răbdare să se împrietenească își înfipsese ciocul ascuțit adânc în nasul câinelui. Pasărea monstru nu a spus nimic, dar fără îndoială că mesajul pe care a vrut să îl transmită a fost: „Nu mă atinge!”

Eu și Maruja am râs copios.

– Nu-i așa că a fost foarte distractiv?

Eu mă țineam cu amândouă mâinile de stomac, cocoșată de râs.

– Da, a răspuns Maruja, ștergându-și lacrimile cu șorțul. Sărmana Sunca! Cred că și-a învățat

lecția, nu-i așa? A fost cea mai distractivă întâmplare pe care am văzut-o.

– Cu siguranță că nu este bine să fii curios, nici măcar dacă ești câine, am remarcat eu.

A fost nevoie să treacă o zi întreagă pentru ca Sunca să se apropie din nou de terasă. Dar puțin câte puțin, curiozitatea ei a devenit mai puternică decât

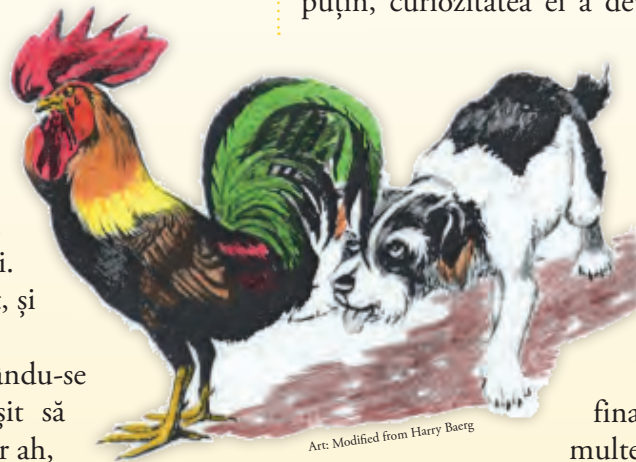
teama și a început din nou să facă demersuri pentru a se împrieteni cu Monstrul.

Ne amuzam să primim cum Sunca și Monstrul, numele pe care i l-am dat în cele din urmă cocoșului, s-au împrietinit într-un final. A fost nevoie de mai multe zile. Este adevărat că ei

nu s-au jucat împreună niciodată, dar se apropiu unul de altul, se miroseau și se atingeau în mod prietenos.

Când s-a întors soțul meu din călătoria lui în Bolivia, a admirat noul animal de companie neînfricat. Apoi, într-o dimineață, după ce el a plecat la birou, s-a întâmplat ceva tragic. A sunat clopoțelul și niște mâini micițe au bătut cu furie la ușă.

(Va urma)

Art. Modified from Harry Baerg

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #9_ 26 februarie

ISUS ȘI COPILAȘII

DUMINICĂ

1 Se vedea clar că Isus iubea copiii. Și nu era greu să îți dai seama că și copiii Îl iubeau pe Isus. Lor le plăcea să fie în apropierea Lui și niciodată nu le-a fost teamă de El. Când îi vedea, zâmbetul Lui era special, ochii Lui aveau o privire specială și întotdeauna le dădea o îmbrățișare specială. Poate tocmai de aceea mamelor le plăcea să își ducă copiii la Isus!

O mamă care se ruga pentru copilul ei își dorea să îl poată duce pe scumpul ei copil la Isus să îl binecuvânteze. Dar Isus era prea departe. Știa că ea și copilul ei nu ar fi putut niciodată să meargă până în locul în care era El.

Apoi, într-o zi, mama a auzit că Isus învăța și predica într-un loc mult mai aproape. Tot ar fi trebuit să

TEXT DE MEMORAT:

„Și Isus le-a zis: «Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.»”

Matei 19:14

parcurgă o distanță lungă, dar ea a hotărât să încerce. Probabil că a pregătit ceva pentru prânz să ia cu ei pe drum și numaidecât ea și copilul au plecat.

Trecând pe lângă vecinii de pe strada lor, le-au povestit încotro mergeau. „Vrem și noi să mergem”, au spus vecinii. La rândul lor, și ei și-au luat copiii și probabil că au pregătit ceva mâncare pentru drum. În scurt timp, s-a strâns un grup de mame cu copii de toate vârstele, de la bebeluși la adolescenți, și au pornit împreună pe drumul prăfuit. Toți erau fericiți și nerăbdători să Îl vadă pe Isus.

GÂNDEȘTE-TE: *Ai fi vrut să fi cu ei în acea zi? De ce? Cum este Isus? Psalmii 145:8,9.*

LUNI

2 Un grup de mame și copiii lor mergeau pe drumul prăfuit înspre locul în care Se afla Isus. Când s-au apropiat, au observat că în jurul Lui erau strânși mulți oameni. Oare să îndrăznească să Îl întrerupă?

De fapt, Isus le văzuse deja. El știa cât de mult își iubeau copiii acele mame și cât își doreau ca El să îi binecuvânteze. Ele doreau ca ei să crească iubindu-L pe Dumnezeu și fiind bune ajutoare pentru El. Asta Își dorea și Isus. Dar mai întâi El a așteptat să vadă ce vor face ucenicii Lui.

Când le-au văzut pe mame cu copiii lor și au aflat ce voiau, ucenicii au dat dezaprobat din cap și le-au făcut semn înapoi spre drum. Ei erau siguri că Isus nu trebuia să fie întrerupt. La urma urmei, credeau ei, copiii nu erau la fel de importanți ca adulții care Îl ascultau pe Isus. **Marcu 10:13.**

Ochii mamelor s-au umplut de lacrimi de dezamăgire. Ele speraseră și se rugaseră ca

Isus să le binecuvânteze copiii, dar ucenicii Lui le trimiteau înapoi acasă.

Isus urmărea totul. El știa exact ce se întâmplă și acum, vorbind, vocea Lui era fermă. Îți puteai da seama că nu era deloc bucuros de reacția ucenicilor. Chiar în fața tuturor, El le-a spus să se oprească. Acei copilași erau importanți. De fapt, Isus a spus că, dacă oamenii nu devin la fel de plini de încredere și iubitori ca acei copilași, niciunul nu va intra vreodată în Împărăția lui Dumnezeu. **Verse-tele 14,15.**

 GÂNDEȘTE-TE: Ești bucuros că Isus iubește copiii la fel de mult cum îi iubește pe adulți? Crezi că El încă își dorește să binecuvânteze copiii la fel de mult ca atunci? Ești bucuros că ai niște părinți care vor ca Isus să te binecuvânteze și care vor să se asigure că vei fi în cer cu El în curând?

MARȚI

3 Un grup de mame și-au adus copilașii la Isus, pentru că voiau ca El să îi binecuvânteze; dar ucenicii încercaseră să le alunge. Isus le-a poruncit să nu se comporte astfel, și acum copilașii erau strânși în jurul Lui. El ținea în brațe un bebeluș obosit și curând acesta a adormit cu capul ghemuit la pieptul Lui.

Unul câte unul, Isus a îmbrățișat pe fiecare copil din preajma Lui. El și-a pus mâna pe capul fiecăruia și l-a binecuvântat. Nici măcar unuia nu îi era teamă de El. Isus era cel mai iubitor, bun și blând om pe care Îl văzuseră. **Marcu 10:16.**

Isus și-a amintit ce Îi plăcea Lui când era copil. Poate că i-a întrebat de animalele lor de companie. Poate unii dintre ei l-au arătat unde s-au lovit. Poate că El a cules o floare și le-a arătat cât de perfect și de frumos o crease Dumnezeu. Copiii Îl ascultau cu nerăbdare și lor pur și simplu le plăcea să fie cu El.

Când s-au întors acasă, inima mamelor era ușurată și fericită; fiecare copil avea o amintire specială. Nu aveau să uite niciodată acea zi.

Nici Isus nu a uitat-o. Când S-a întors la cer, Duhul Sfânt a fost cu acei copii. Unii dintre ei au crescut și au ajuns lucrători puternici pentru Isus. Ei i-au ajutat pe alții să afle despre El și cum să facă parte din Împărăția Lui. Unii chiar au murit pentru El.

Doar gândește-te, într-o zi fericită în cer, ei Îl vor întâlni din nou pe Isus. Crezi că Îi vor mulțumi din nou pentru că și-a luat timp să îi binecuvânteze și să vorbească cu ei în acea zi? Isus cunoaște numele fiecăruia dintre ei. Ți-L poți imagina îmbrățișându-i și strigându-l pe fiecare pe nume?

 GÂNDEȘTE-TE: Când te rogi, vorbești cu Isus. Chiar și atunci când nu Îl poți vedea, El este totuși o Persoană umană și este la fel de real ca în acea zi cu mulți ani în urmă. Poți vorbi cu El întotdeauna. El vrea și astăzi să binecuvânteze copiii, la fel ca atunci. Și El le cunoaște numele.

MIERCURI

Isus le arătase ucenicilor că și copilașii sunt importanți. Îți amintești ce a spus El în acea zi despre cât de important este să fim ca niște copilași? **Marcu 10:15.**

Copilașii se încred în părinții lor să le poarte de grijă. Ei știi că părinții lor le vor da mâncare și haine și îi vor proteja.

Copilașilor nu le pasă de culoarea pielii, a părului sau a ochilor altor copii, nici nu îi interesează dacă sunt bogați, săraci, șchiopi sau orbi.

Dar ucenicii lui Isus nu erau asemenea unor copilași. Ei credeau că oamenii din alte națiuni erau păgâni și nu le plăcea de ei. Ei credeau că Isus urma să își înființeze Împărăția pe pământ și că urma să îi elibereze de romani. Apoi Isus avea să fie împărat și ei ar fi fost ajutoarele Lui cele mai importante.

Ucenicii se certau uneori între ei cine să aibă cele mai importante funcții în noua împărăție. Desigur, ei au încercat să nu cumva să îi audă Isus, dar El știa ce se întâmplă. Măine vom descoperi cum a folosit El un copilaș să îi ajute.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cum pot exersa copiii să fie altruști? Gândește-te la câteva modalități.*

JOI

 Uneori ucenicii erau atât de egoiști și geloși încât se certau chiar cine să aibă cea mai importantă funcție în împărăția pe care credeau că urma să o înființeze Isus. Mama lui Iacov și Ioan chiar a mers împreună cu ei să Îi ceară lui Isus să le dea acele funcții.

Matei 20:20,21.

Iacov și Ioan au fost printre primii ucenici ai lui Isus, și El îi iubea. Dar știa că nu aveau nici cea mai mică idee ce Îi cereau. În scurtă vreme aveau să fie foarte dezamăgiți. Pentru a ne salva, Isus urma să moară curând de o moarte teribilă. Dar, deși El le-a spus despre acest lucru, ei tot nu voiau să Îl creadă. **Versetul 22.**

Isus tânjea să își ajute ucenicii să își schimbe toată gândirea despre a fi important. Așa că El a încercat din nou să facă acest lucru într-o zi pe drum spre Capernaum. Ucenicii mergeau alături de Isus vorbind mai în șoaptă, pentru ca El să nu audă ce spuneau ei. Dar Isus știa despre ce vorbeau și S-a întristat. Ce i-a întrebat Isus? **Marcu 9:33.**

Ucenicii erau rușinați. Ei credeau că Isus nu știa despre ce vorbeau ei și nu voiau să Îi spună. **Versetul 34.** Într-un final, au pus întrebarea pe față. **Matei 18:1.**

Apoi Isus le-a cerut la toți să stea în jurul Lui. După aceea le-a spus exact opusul la modul în care gândeau ei. **Marcu 9:35.**

A fi slujitor era cel mai important? Cum era posibil? Apoi Isus a chemat un copilaș la El. Probabil că s-au îmbrățișat în timp de Isus l-a pus pe cel mic în brațele Lui. Apoi a vorbit. **Versetele 36,37 și Matei 18:2-4.**

GÂNDEȘTE-TE: *Dacă ucenicii nu se schimbau și nu se smereau, urmau să fie ei în Împărăția lui Dumnezeu? Acesta este un lucru serios la care să ne gândim, nu-i așa? A vrea să fii primul nu înseamnă să te asemeni cu Isus, nu-i așa? Persoanele egoiste și mândre nu vor fi în cer. Cum putem exersa să fim altruști în fiecare zi?*

VINERI

 Isus ținea în brațe un copilaș în timp ce vorbea cu ucenicii Lui despre a fi altruști. El dorea ca ei să fie un exemplu bun și pentru copii. Cât de important era acest lucru? **Marcu 9:42.**

Este important, nu-i așa? Dar fiecare copil ar trebui să își amintească ceva întotdeauna. Există copii ai căror părinți nu sunt exemple bune, pentru că unii părinți nu Îl cunosc și nu Îl iubesc pe Isus. Dar avem pe Cineva care este un exemplu bun pe care să îl copiem? Există Cineva care va fi un părinte minunat pentru fiecare copil și chiar pentru cei mai în vârstă? Da, este.

Dumnezeu este Tatăl nostru ceresc iubitor, și Isus este Fratele nostru. Cât de minunat! Ei ne iubesc mai mult decât ne-ar putea iubi cei mai buni părinți.

În momentul în care Isus S-a întors la cer, toți ucenicii, în afară de Iuda, se schimbaseră foarte mult. Isus știa că ei vor fi asemenea păstorilor, îngrijind de adulți și copilași. Copiii vor fi asemenea mieluşilor și oame-nii mari, asemenea oilor. Pe care i-a amintit Isus mai întâi când a vorbit cu Petru într-o zi? **Ioan 21:15-17.**

GÂNDEȘTE-TE: *Isus iubea copiii. Și ei Îl iubeau pe El. Când vorbea El, ei ascultau, pentru că le spunea*

povestiri minunate. Cuvintele pe care le folosea El erau ușor de înțeles. El nu era niciodată supărat sau nerăbdător. Copiilor le plăcea să privească la fața Lui fericită. Când I-au povestit despre problemele lor, El i-a ascultat. Lui Îi părea rău când ei se loveau și îi ajuta. Și știi ceva? El și acum este la fel. El nu S-a schimbat. Maleahi 3:6.

Studiu suplimentar: Matei 18:1-6; 20:20-28; 19:13-15; Marcu 9:33-37; 10:13-16; Luca 18:15-17; *Viața lui Isus*, pp. 432-442; 511-517.

COLȚUL CU POVEȘTI

Sunca și plasa hingherului – partea a 4-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Am deschis ușa.
– Señora, señora, au luat-o pe Sunca, au luat-o pe Sunca!
Câțiva dintre copiii vecinilor vorbeau în același timp într-o agitație frenetică.

– Cum? Cine a luat-o pe Sunca?

Din tonul vocii lor mi-am dat seama că se întâmplase ceva rău cu câinele nostru.

– Au pus-o într-un camion într-o cușcă mare! a strigat șocată o fetiță.

Toți copiii de pe strada noastră o iubeau pe Sunca.

– Au prins-o într-o plasă mare! a exclamat un altul.

– Cine? Cine a prins-o?

Gândurile îmi alergau prin minte cu așa viteză încât am început să amețesc.

– Hingherul, señora, hingherul.

Lucho, de vizavi, părea să înțeleagă mai bine.

– Tocmai a venit hingherul și a găsit-o pe Sunca pe stradă, alergând după un cocoș.

– Un cocoș! a țipat Maruja.

A ridicat mâinile sus și a început să alerge pe stradă în căutarea Monstrului.

– Biata Sunca, a spus Lucho solemn. O vor omori.

– Să o omoare! O, nu!

M-a cuprins teama.

– Trebuie să facem ceva. Trebuie să îl sun pe soțul meu.

În acea seară, eu și soțul meu am mers la adăpost.

Sunca, pierdută, zburlită și tremurând, stătea printre alți câini mari. Ea nu mă văzuse venind, dar când mi-a auzit apelul familiar: „Sunca, Sunca!”, expresia ei pierdută s-a schimbat. A ciulit urechile și repede s-a ridicat în patru labe; cu scâncete de bucurie, ea a sărit până la intrarea în cușcă, făcându-și loc printre alți câini.

Curând ne-am întors fericiți cu mașina la Miraflores împreună cu Sunca; acum stătea pe scaunul din față între noi.

Băieți și fete, această povestire, deși adevărată și interesantă, nu ne-o prezintă neapărat pe Sunca în postura de câine misionar. Totuși, putem învăța ceva din experiența lui Sunca.

Mai întâi, datoria lui Sunca era să păzească intrarea în casa stăpânilor ei, la fel cum tu trebuie să îți păzești intrarea spre inima ta. În al doilea rând, Sunca s-a împrietenit cu tovarășul eu (cocoșul) cu multă răbdare. Noi nu trebuie să renunțăm atunci când cei de lângă noi sunt nepoliticoși. Îi putem câștiga

ca prieteni doar prin răbdare și dragoste.

De asemenea, putem învăța să nu fim

foarte curioși; ne poate cauza

probleme. Sunca știa că nu trebuie să

alerge singură pe stradă și ah, ce experiență îngrozitoare a avut din cauza neascultării ei! Dar, cel mai bun lucru pe care îl putem învăța este că, dacă Satana ne prinde în plasa lui, cu siguranță Isus va veni și ne va răscumpara.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #10_ 5 martie

Sărmanul tânăr bogat

DUMINICĂ

1 Matei, Marcu și Luca ne povestesc despre tânărul din povestea din această săptămână, dar niciunul nu ne prezintă numele lui. Știm că el era foarte bogat, tânăr și, totodată, era și conducător. Faptul că era conducător probabil însemna că era membru în puternicul consiliu iudaic, așa că trebuie să fi fost destul de important.

Tânărul conducător știa deja despre Isus. El chiar văzuse câteva din lucrurile pe care le făcuse Isus. În ziua în care mamele și-au adus copiii la Isus să îi binecuvânteze, el a văzut totul. A văzut că Isus iubea copiii și îi făcea fericiți. Tânărul conducător își dorea și el aceeași fericire. Își dorea ca Isus să îl binecuvânteze și pe el.

Probabil se întreba ce a vrut să zică Isus când a spus că oamenii din Împărăția cerurilor vor fi asemenea unor copilași. **Luca 18:17.** Și el își dorea foarte mult să fie în Împărăția lui Dumnezeu. Cunoștea Cele Zece Porunci și știa și regulile inventate. Era sigur că le respecta pe toate.

Am putea crede că tânărul conducător avea toate motivele să fie fericit și sigur că urma să ajungă în Împărăția lui Dumnezeu. Dar el știa că lipsea ceva important. Oare ce lipsea? Poate îi spunea Isus.

După ce Isus a terminat de vorbit cu oamenii în acea zi, tânărul conducător a privit cum El și ucenicii Lui se depărtau. Dintr-odată, și-a dat seama că trebuie să Îi pună lui Isus întrebarea lui importantă. Era cea mai importantă întrebare pe care o putea adresa cineva.

 GÂNDEȘTE-TE: Oare ce întrebare putea fi atât de importantă? Vom afla mâine.

TEXT DE MEMORAT:

„Du-te de vinde ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-Mă.” Matei 19:21

LUNI

2 După ce a binecuvântat copiii și i-a învățat pe oamenii, Isus și ucenicii Lui au plecat. Dintr-odată, tânărul conducător a alergat să îi ajungă din urmă. Ce întrebare foarte importantă I-a pus lui Isus când a îngenuncheat la picioarele Lui? **Marcu 10:17.**

Conducătorul L-a numit pe Isus „bun.” Isus dorea ca el să se gândească la acest lucru; așa că, înainte să răspundă la întrebarea tânărului, Isus l-a întrebat de ce L-a numit bun. El i-a reamintit că doar Dumnezeu este bun. A crezut tânărul conducător că Isus era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu?

Apoi Isus a spus că oamenii care vor avea viața veșnică vor păzi poruncile Lui. **Matei 19:17.**

Atunci existau multe reguli inventate. Tânărul conducător le învățase și încerca să le respecte. Așa că L-a întrebat pe Isus la ce poruncă Se referea. **Verselele 18,19.**

Nu era greu să îți dai seama că Isus Se referea la Cele Zece Porunci. Fiecare evreu le știa.

Tânărul conducător probabil s-a gândit că păzirea acestor porunci nu era problema lui. Ce a spus el? **Versetul 20.**

GÂNDEȘTE-TE: Tu ai învățat Cele Zece Porunci? Faptul că le poți enumera înseamnă că vei fi în Împărăția lui Dumnezeu? Cel mai important este să respecti sensul Celor Zece Porunci.

MARȚI

3 Isus tocmai îi spusese tânărului bogat să respecte poruncile dacă dorea să fie în Împărăția lui Dumnezeu. Isus nu i-a spus că ar trebui să respecte vreuna din regulile inventate. Era sigur tânărul bogat că el deja respecta Cele Zece Porunci?

Ce i-a spus Isus după aceea probabil că l-a șocat atât de tare pe tânărul conducător încât cu greu i-a venit să creadă ce auzea.

Matei 19:21.

Chiar era serios Isus în ceea ce spunea? Probabil că în mintea tânărului se îngrămădeau multe gânduri. El nu s-a gândit niciodată că nu respecta Cele Zece Porunci. Dar Isus știa că nu le respecta.

Isus îl iubea pe acel tânăr. El putea fi un bun ucenic și putea ajunge într-un final în Împărăția lui Dumnezeu. Isus știa că tânărul nu își dădea seama că încălca prima poruncă despre a nu avea alți dumnezei în afară de adevăratul Dumnezeu din cer. El iubea să fie bogat și important mai mult decât îl iubea pe Dumnezeu.

Isus știa că el nu îl iubea cu adevărat pe ceilalți la fel ca pe el însuși. Acum trebuia să aleagă.

Când tânărul conducător s-a uitat în ochii lui Isus, în mintea lui s-a dat o luptă teribilă. Cum putea face ce i-a spus Isus că trebuia să facă? Avea să fie sărac, și prietenii lui importanți l-ar fi părăsit. Oamenii și-ar fi făcut impresia că era nebun. Dar, în același timp, își dorea viața veșnică. Era o alegere dificilă.

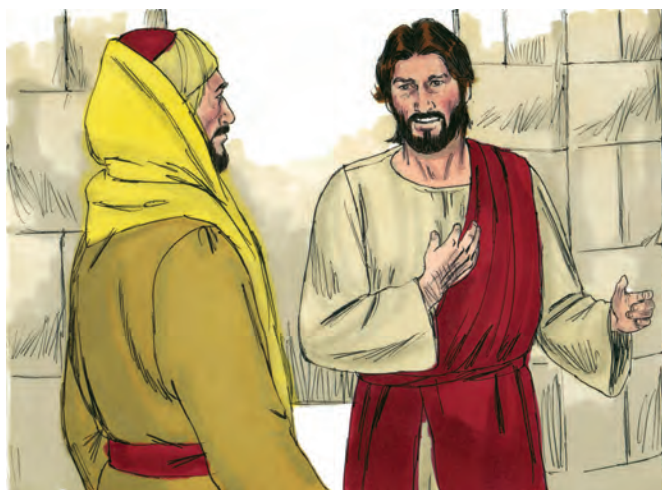

GÂNDEȘTE-TE: Cine crezi că încerca să îl împiedice pe tânărul bogat să aleagă să

fie în Împărăția lui Dumnezeu? Cine încearcă și astăzi să îi împiedice pe oameni să intre în Împărăția lui Dumnezeu? Tu ce ai fi făcut dacă ai fi fost în locul tânărului bogat?

MIERCURI

4 Isus a răspuns la cea mai importantă întrebare pe care l-a pus-o tânărul bogat. Acum conducătorul trebuia să aleagă. Toți cei care au auzit întrebarea lui și răspunsul lui Isus probabil că priveau și se întrebau ce urma să facă. Isus Își dorea nespun ca el să fie în Împărăția Lui. Dar Satana voia să îl împiedice. Ce a ales el la final? **Matei 19:22.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Tânărul conducător a ales ca bogățiile să îi fie Dumnezeu și niciodată nu s-a mai răzgândit după aceea. Isus a fost foarte trist, și la fel și tânărul conducător în timp ce se îndepărta.

Ucenicii au fost dezamăgiți. De ce i-a spus Isus tânărului bogat să vândă tot ce avea și să dea săracilor? Ei credeau că Dumnezeu Își arăta dragostea când dădea bogății cuiva. Așa au fost învățați ei. Și erau siguri că tânărul bogat ar fi fost un ajutor important în împărăția pe care ei așteptau cu nerăbdare ca Isus să o întemeieze.

Iuda era în mod special nemulțumit de cele întâmplate în acea zi. Lui i se părea că Isus adesea făcea lucruri greșite. Iuda credea că dacă toți ar fi urmat planurile lui, împărăția putea începe curând. Îți poți

imagina ce au crezut Iuda și ceilalți ucenici când au auzit ce a spus Isus după aceea? **Versetul 23.**

GÂNDEȘTE-TE: Citește 1 Timotei 6:10. Crezi că ne ajută să înțelegem la ce s-a referit Isus? Crezi că tânărul bogat a fost cu adevărat vreodată fericit după alegerea greșită din acea zi? Spunea Isus că niciun bogat nu va fi în Împărăția Lui? Nu. Vom afla mai multe despre ce a vrut să spună El.

JOI

Care este prima poruncă? O poți repeta?

5

Tânărul bogat l-a întrebat pe Isus ce îi mai trebuia pentru a avea viața veșnică. Isus i-a spus să respecte Cele Zece Porunci. Tânărul conducător credea că le respecta pe toate, dar el, de fapt, nu Îl iubea pe Dumnezeu din toată inima și se iubea pe el mai mult decât îi iubea pe ceilalți oameni. Nu era dispus să se schimbe.

După ce a plecat conducătorul, Isus a spus că era greu pentru o persoană bogată să aleagă Împărăția lui Dumnezeu. Când ucenicii au părut șocați, Isus a spus același lucru din nou. **Matei 19:24,25.**

Să trecă prin urechile acului? Desigur, nicio cămilă nu putea face acest lucru. Era literalmente imposibil și ucenicii știau. Ce spunea Isus era cu totul opus față de ce fuseseră învățați ei.

Ucenicii trebuiau să înțeleagă că toți suntem în mod natural egoiști. Pur și simplu nu este natural pentru noi să fim altruști. Pentru oamenii bogați poate fi și mai greu să fie altruști decât este pentru oamenii care nu au atât de mult. Doar Dumnezeu poate schimba modul în care suntem și doar noi putem alege să Îl lăsăm să ne schimbe. Asta le-a spus Isus ucenicilor. **Versetul 26.**

Probabil că ucenicii s-au holbat la Isus. Ceea ce tocmai spusese era mai mult decât puteau ei crede. Dacă era adevărat, atunci cine credea Dumnezeu că era suficient de bun să fie în Împărăția Lui?

Levi-Matei probabil că era singurul ucenic care a fost bogat când Isus l-a chemat. Ce hotărâre a trebuit să ia pentru a putea deveni unul din ucenicii lui Isus? **Luca 5:27,28.**

Petru, Andrei, Iacov și Ioan își câștigau traiul din pescuit. Ce alegere au făcut când Isus le-a cerut să fie ucenicii Lui? **Matei 4:18-22.**

 GÂNDEȘTE-TE: Uneori îi tratăm și noi pe oamenii bogați de parcă ar fi speciali? Crezi că Satana îi ispitește pe oamenii bogați să fie mândri? Pe cei

care nu sunt bogați îi ispitește să fie geloși? Ești bucuros că Isus ne poate schimba și ne ajută să fim asemenea Lui? Îți amintești să Îi ceri în fiecare zi să facă acest lucru?

VINERI

Isus a vorbit despre a fi bogat, și ucenicilor Lui le

6 era greu să înțeleagă ce spunea El. Ca de obicei, Petru a fost primul care a luat cuvântul. El l-a reamintit lui Isus că toți lăsaseră totul în urmă pentru a-L urma. **Luca 18:28.**

Poate Isus a zâmbit când le-a spus că nu trebuiau să se îngrijoreze pentru nevoile lor viitoare. **Versetele 29,30.**

Tânărul bogat a ales bogățiile și onoarea. Dar nu putea să considere aceste lucruri ca fiind cele mai importante și, în același timp, să fie în Împărăția lui Dumnezeu. El a trebuit să aleagă.

Toți cei care Îl aleg pe Isus trebuie să își amintească făgăduința pe care le-a făcut-o El ucenicilor în acea zi. Noi trebuie să Îl iubim, să ne încredem și să ascultăm de Isus mai presus de orice sau oricine. Atunci putem ști cu certitudine că, deși am putea avea probleme mari, Isus niciodată nu ne va părăsi. Când Se va întoarce, noi vom avea viața veșnică împreună cu El.

De multe ori oamenii suferă pentru că au ales să Îl iubească, să se încreadă și să asculte de Isus. Celor pentru care lucrează, prietenilor, rudelor sau chiar familiilor lor nu le place

alegerea lor. Dar adesea descoperă că ceilalți care de asemenea au ales să Îl urmeze pe Isus sunt ca o familie pentru ei.

 GÂNDEȘTE-TE: Cunoști oameni care și-au pierdut locul de muncă sau ai căror părinți ori prieteni nu sunt mulțumiți pentru că ei au ales să Îl urmeze pe Isus? Dacă ți s-ar întâmpla ție așa ceva, te-ai încrede în făgăduința lui Isus făcută ucenicilor în acea zi?

Studiu suplimentar: Matei 19:16-30; Marcu 10:17-31; Luca 18:18-30; *Viața lui Isus*, pp. 518-523; *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 390-396.

COLȚUL CU POVEȘTI

Prieteni pentru cer – partea 1

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Mi-am plimbat cățelul încă și încolo pe trotuarul din Plaza Universitario din Lima, timp în care mă uitam și la mașină. Sunca s-a smucit și s-a tras atât de tare în lesă încât aproape s-a sugrumat. Îi plăceau plimbările, dar prefera mai degrabă să alerge.

– Fii cuminte, Sunca! am dojenit-o eu cu asprime și am ținut și mai tare de lesă.

Sunca s-a oprit pentru o clipă și a privit în sus.

– Știi că ar trebui să te plimbi cuminte lângă mine, i-am spus,

smucind puțin lesa.

Sunca a înțeles și a părut că încearcă să se comporte frumos.

Cum se întâmplă de obicei în Lima, cerul era acoperit de un tavan gri, și o briză rece și umedă făcea ca atmosfera să fie posomorâtă și neplăcută, dar lui Sunca viața i se părea minunată.

S-a apropiat o tânără cu un teanc de cărți în brațe. Ea s-a îndrăgostit de Sunca la prima vedere.

– Ce cățel drăguț!

Fata s-a plecat la pământ, a pus cărțile lângă ea și a mângâiat-o pe Sunca cu ambele mâini. Sunca i-a arătat și ea afecțiune și a început să o pupe peste tot pe față.

– Nu, Sunca, trebuie să te porți frumos. Șezi, Sunca, șezi!

Vocea mea cerea respect. Sunca a șezut ascultătoare, dând nerăbdătoare din lăbuțele din față.

– Ce frumos! spuse señořita fermecată. Ești un câine ascultător, a spus ea și a atins lăbuța dreaptă a lui Sunca. Ce mai faci, Sunca?

– Acum rostogolește-te, Sunca!

Nici nu am terminat fraza, că Sunca s-a rostogolit și s-a oprit apoi tot în șezut.

– Uite, nu-i așa că este isteț? Cât mi-aș dori să am și eu un așa câine.

– Acum arată ce mai știi tu să faci.

Am întins brațele și am format un cerc; cât de repede a putut, Sunca a pornit spre mine și s-a aruncat prin cerc ca o săgeată.

Señořita a strigat entuziasmată:

– Señořa, parcă este de la circ. Ce câine minunat!

– Ah, să o vezi cum se joacă cu mingea ei. Un adevărat spectacol.

– Se joacă cu mingea?

– Desigur. Trebuie să vii să o vizitezi pe Sunca, și ea îți va arăta.

Am scos o carte de vizită din geantă.

– Aceasta este adresa noastră.

– Mulțumesc, señořa! Voi veni. Îmi cer scuze, dar acum trebuie să plec. Am o întâlnire în câteva minute. Mă bucur mult că v-am întâlnit. Sper să ne revedem.

I-a făcut cu mâna și i-a zâmbit lui Sunca în timp ce dispărea printre studenții de la intrarea în universitate.

Douăzeci de minute mai târziu, eram în mașină și îl așteptam pe soțul meu, care era la bibliotecă.

Sunca stătea cu lăbuțele pe geamul deschis și mârâia la toți cei care se apropiu prea mult.

– Ah, mă bucur că încă sunteți aici. A trebuit să mă întorc să o văd din nou pe Sunca, a spus fata abia respirând. Bună, Sunca. Ce câine scump ești!

Sunca a mârâit și i-a arătat dinții ascuțiți.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #11_ 12 martie

Doi bărbați bogați aleg

DUMINICĂ

1 În aglomerata cetate Ierihon trăia un bărbat pe nume Zacheu. Era înstărit și mic de statură.

Zacheu nu avea mulți prieteni pentru că lucra pentru romani. Ba mai rău, strângea taxele pentru romani. Oamenilor nu le plăceau nici romanii, și nici cei care strângeau taxele. De ce? Romanii erau conducătorii lor și vameșii îi obligau pe oameni să plătească mai mulți bani decât datorau pentru taxe. **Luca 19:2.**

Zacheu era șeful vameșilor, el era responsabil de toți vameșii din Ierihon. Dar mulți oameni nu știau că el nu mai înșela oamenii.

Râul Iordan, unde Ioan Botezătorul predicase, nu era departe de Ierihon. Când a auzit ce le-a spus Ioan vameșilor de acolo, Zacheu a știut că ce făcea era greșit și a hotărât să se schimbe. **Luca 3:12,13.**

Dar oamenii tot nu aveau încredere în Zacheu. Ei nu puteau să creadă că el se schimbase și că acum era om cinstit. Chiar și după ce a început să înapoieze banii celor pe care îi înșelase,

TEXT DE MEMORAT:

„Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.” Luca 19:10

majoritatea oamenilor credeau că tot nu pot avea încredere în el.

Desigur, toți din Ierihon știau despre Isus. Când Zacheu a auzit că Matei, unul din cei doisprezece ucenici ai lui Isus, fusese vameș, în inima lui s-a născut speranța că Dumnezeu îl putea ierta și pe el.

 GÂNDEȘTE-TE: În ce mod demonstra Zacheu că îi părea cu adevărat rău pentru că înșelase oamenii?

LUNI

2 Zacheu, vameșul, știa că era un păcătos. Dar îi părea cu adevărat rău că înșelase oamenii. Într-o zi, auzind că Isus trecea prin Ierihon, el a vrut să îl vadă.

Străzile aglomeratei cetăți erau acum mai pline decât de obicei. Mulți oameni se îndreptau spre sărbătoarea specială de la Ierusalem și când au auzit că Isus trecea prin cetate, au vrut să îl vadă. Așa că în jurul lui Isus se adunase o mare mulțime de oameni. **Luca 19:3.**

Zacheu a încercat să se strecoare prin mulțime, dar fără succes. Era mult prea scund ca să poată vedea peste oamenii din mulțime. Ce putea face?

Apoi Zacheu a avut o idee. Și-a amintit de un copac ale cărui ramuri se întindeau deasupra drumului. Așa că a alergat înaintea mulțimii până la acel copac. Nu a durat mult până a urcat pe una din crengi; de acolo îl putea vedea pe Isus venind împreună cu mulțimea. **Versetul 4.**

Pășind prin mulțime, Isus a auzit oameni urându-I bun venit.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

A auzit plângeri zgomotoase din partea preoților și a rabinilor. Dar a auzit și dorința nerostită din inima lui Zacheu.

Deodată Isus a oprit și la fel a făcut și mulțimea. Era chiar sub copacul din care Zacheu urmărea totul, și Isus a privit direct spre el. Zacheu a privit în jos spre fața lui Isus. Toți au tăcut și L-au ascultat pe Isus vorbindu-i. **Versetul 5.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cunoști cântecul despre Isus când a mers la Zacheu acasă? Vrea Isus să fie și în casa ta? Ce putem face pentru a-I ura bun venit?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MARȚI

3 Zacheu a fost foarte surprins, e o minune că nu a căzut din copac! Rapid s-a dat jos și cât ai clipi din ochi, era în fața lui Isus cu un zâmbet larg pe față. Era de-a dreptul încântat de faptul că Isus dorea să meargă acasă împreună cu el. **Luca 19:6.**

În drum spre casa lui, Zacheu era mai fericit decât îți poți imagina. Pentru o clipă nici măcar nu s-a putut gândi la ce să zică. Dar el știa ce gândeau oamenii din jurul lui. **Versetul 7.**

Dintr-o dată, Zacheu a vrut ca toți să știe că el se schimbase și că îi părea rău pentru lucrurile rele pe care le făcuse. El voia ca ei să știe că încerca să îndrepte lucrurile. Așa că, în timp ce mulțimea îl asculta, ce I-a spus el lui Isus și ce răspuns i-a dat Isus? **Versetele 8-10.**

Deoarece preoții și conducătorii credeau că vameșii erau niște păcătoși, ei nu le permiteau să intre în sinagogă pentru a I se închina lui Dumnezeu. Dar cu Isus ca oaspete al lor, Zacheu și familia lui se puteau închina lui Dumnezeu în casa lor.

Din nou Isus le-a reamintit oamenilor că El îi putea ajuta și salva doar pe cei care știau că sunt păcătoși. Nu Își putea impune dragostea și ajutorul

păcătoșilor care erau mândri și credeau că nu au nevoie de ajutor.

După ce a vorbit cu tânărul bogat, Isus le-a spus ucenicilor că oamenilor bogați le era greu să aleagă să fie salvați în Împărăția lui Dumnezeu. Dar Isus a mai spus și că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință. Zacheu, care era un om bogat, a demonstrat că era adevărat.

 GÂNDEȘTE-TE: Când Zacheu a ales să fie altruist și să asculte de Duhul Sfânt, gândirea lui s-a schimbat. Acum cel mai important lucru pentru el era să asculte de Cele Zece Porunci. Ne poate schimba Isus atunci când alegem să Îl iubim, să ne încredem în El și să Îl ascultăm?

MIERCURI

4 Într-o zi, Isus învăța norodul și cineva din mulțime I-a cerut ajutorul să rezolve o problemă între el și fratele lui.

Dumnezeu dăduse o regulă care spunea că atunci când un tată murea, fiul lui cel mare trebuia să primească o parte dublă din proprietate față de ceilalți fii. Bărbatul care venise la Isus în acea zi credea că fratele lui nu a fost corect la împărțirea proprietății tatălui lor. Ce I-a cerut lui Isus să facă? **Luca 12:13.**

Isus știa că acel bărbat era egoist și i-a spus că nu a venit în lumea noastră să rezolve astfel de dispute. Apoi a arătat că adevărata problemă cu amândoi copiii era

lăcomia. **Versetele 14,15.** Oamenii bogați sunt singurii care uneori nu ascultă de porunca în care se spune să nu poțesteți? Nu. Chiar și oamenii care nu sunt bogați, dar care au suficient, adesea își doresc mai mult. Citește ce spune Biblia despre a fi mulțumii și fericiți cu ce avem. **1 Timotei 6:6-8.**

GÂNDEȘTE-TE: *Chiar și copiii își doresc adesea mai mult? Tu ai toate jucăriile pe care ai vrea să le ai? Ți-ai dorit vreodată o jucărie specială când deja aveai destule?*

JOI

5 Un bărbat care credea că fratele lui nu a fost corect în împărțirea proprietății familiei voia ca Isus să îl ajute să rezolve disputa. În schimb, Isus a spus o poveste despre lăcomie și despre a vrea mai mult.

Povestea era despre un om bogat, care a recoltat atât de multă hrană de la ferma lui încât nu îi mai încăpea în hambare. Așa că s-a întrebat ce să facă cu toată hrana în plus.

Luca 12:16,17.

Ce a hotărât să facă după ce a meditat mult la această problemă?

Versetul 18.

Bărbatul bogat nu s-a gândit că toată hrana aceea era, de fapt, a lui Dumnezeu. Chiar așa era. Dumnezeu trimisese lumina soarelui, ploaia și aerul curat, pentru ca plantele să crească și să dea rod.

Bogatul nu s-a gândit nici la oamenii săraci, cărora le era foame și care aveau nevoie de hrană. El ar fi putut să își împartă cu ei hrana pe care o avea în plus. Se gândea doar la el însuși. Avea atât de multă hrană și se gândea că îi va fi de ajuns ani de zile. Putea mânca și bea cât dorea. Credea că nu va mai trebui să își facă griji pentru nimic. **Versetul 19.**

GÂNDEȘTE-TE: *Îți amintești ce spune regula de aur din Matei 7:12? Bărbatul acesta bogat aplica regula de aur? Tu înveți să o aplici? Cum poți să o aplici și mai bine?*

VINERI

6 Dumnezeu știe totul? Da. El știa ceva ce bogatul din povestirea noastră de ieri nu știa. Dumnezeu știa că în acea noapte, când mintea lui era plină de gânduri egoiste, inima lui avea să se oprească și el urma să moară. Niciunul din planurile lui nu se mai împlinea. Tot ceea ce el păstra cu atâta egoist pentru sine avea să aparțină altora. **Luca 12:20.**

Cum a încheiat Isus povestirea? **Versetul 21.**

La fel ca bogatul din poveste, bărbatul care credea că fratele lui nu împărțise corect bunurile familiei se gândea doar la el. Nici el, și nici fratele lui nu respectau porunca de a nu pofti.

Probabil că toți oamenii care au ascultat povestirea și-au amintit că adesea au gândit la fel ca acel bărbat egoist. Toți aveau nevoie de o schimbare.

Și noi avem nevoie de o schimbare. Oamenii au început să fie egoiști și să vrea mai mult încă de când păcatul a venit în lumea noastră și oamenii nu au mai fost cum i-a creat Dumnezeu la început.

GÂNDEȘTE-TE: *Zacheu a demonstrat că oamenii bogați se pot schimba. Există și în prezent oameni bogați care aleg să Îl urmeze pe Isus? Da. Ei își dau banii și timpul lor pentru a-i ajuta pe oameni să învețe cum să facă parte din Împărăția lui Dumnezeu. Dar acum știm că nu doar oamenii bogați au nevoie de o schimbare. Nu doar oamenii bogați tânjesc după mai mult. Fără ca măcar să ne gândim la ce facem, noi putem să nu ascultăm de porunca în care se spune să nu poftim. Ești bucuros că Dumnezeu ne poate schimba? Poți numi câteva moduri în care ai vrea ca El să te schimbe?*

Studiu suplimentar: Luca 19:1-10; 12:13-21; *Viața lui Isus*, pp. 552–556; *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 252–259.

COLȚUL CU POVEȘTI

Prieteni pentru cer – partea a 2-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Care este problema, Sunca? Ești supărată pe mine?

Señorita a făcut un pas în spate și a părut confuză. Am zâmbit.

– Nu, încă te place, señorita, dar este foarte protectoare cu mașina. Nu per-mite nimănui să se apropie. Așază-te și vei vedea că te iubește!

Señorita a deschis ușa și s-a așezat pe scaunul de lângă mine, primind iubire din nou din partea lui Sunca. Cu cât Sunca era mai băgăreată, cu atât ei îi plăcea mai mult.

– Ce sunt teancurile de scrisori pe care le aveți pe bancheta din spate, señora?

– Ah, sunt

corespondența noastră. Vrem să mergem pe la poștă.

– Atât de multe scrisori!? Nicio-dată nu am văzut atâtea. Întotdeauna aveți atât de multă corespondență?

Fata a privit din nou spre scrisorile legate în teancuri frumos aranjate.

– Soțul meu este directorul programului prin corespondență la care sunt înscriși 9 000 de studenți de aici din Peru.

– Nouă mii de studenți! a exclamat fata, atât de surprinsă încât și Sunca a părut surprinsă.

– Da, și în Bolivia avem peste 2 000, în Ecuador, mai mult de 1 000 de studenți.

– Dumneavoastră și soțul dumneavoastră vă ocupați de toți?

– Da, señorita, cu ajutoare. Este o lucrare minunată.

– Ce studiază toți acești studenți?

Ea a mângâiat-o pe Sunca și s-a uitat din nou spre bancheta din spate.

– Toate sunt lecții biblice – lecții despre învățăturile Domnului nostru Isus Hristos, despre profeții și despre viața creștină.

– Lecții biblice!

Pe fața fetei se vedea o curiozitate timidă.

– Da, sunt lecții despre fericirea în viață, despre succes, despre formarea caracterului și despre biruirea obiceiurilor rele, toate în lumina învățăturilor din Cuvântul lui Dumnezeu. Dă-mi voie să îți arăt, señorita!

Am scos unul din plicuri.

– Aici este o lecție completată de un tânăr din Cuzco. Subiectul lecției este ce ne învață Biblia despre curtenie și căsătorie. Nu te-ar interesa o astfel de lecție?

– Ba da, dar...

Fata a ezitat. Am înțeles.

– Îți voi trimite prima lecție din cursul pentru tineri. Nu te voi obliga în niciun fel și nu te costă niciun cent. După aceea, poți hotărî singură dacă vrei să urmezi tot

cursul. Sunt sigură că și tu vei fi una din studentele noastre. Nu trebuie să cumperi nicio carte și fiecare verset din lecții este din Biblia catolică.

– Chiar așa? spuse fata ușurată. Da, vă rog să îmi trimiteți prima lecție.

Ea și Sunca s-au mai jucat împreună încă puțin. Apoi fata a spus:

– Señora, astăzi m-am conectat la cer.

Am urmărit-o pe señorita cu ochii în timp

ce se amesteca printre oamenii de pe stradă și în cele din urmă a dispărut în mulțime. „Conexiune cu cerul”, m-am gândit eu. Señorita nu putea rosti alte cuvinte care să mă facă atât de fericită și mulțumită. Am mângâiat-o pe Sunca. „Ești un câine misionar bun, Sunca. Dacă nu erai tu, nu ne-am fi făcut o prietenă atât de drăguță. Tu ne-ai ajutat să înscriem o nouă studentă la școala biblică prin corespondență.”

Beatriz (acesta era numele fetei) a fost foarte interesată de Biblie și a absolvit două din cursurile noastre prin corespondență. Sperăm că de atunci a și devenit membră a bisericii noastre.

(Va urma)

Fii un misionar ca Sunca!

- Întreabă pastorul dacă are pliante pentru studii prin corespondență pe care să le poți oferi altora.
- Spune-le și altora despre studiile biblice disponibile la adresa:

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #12_ 19 martie

Lucrători în vie

DUMINICĂ

1 În mod natural noi nu gândim așa cum gândește Dumnezeu. Gândurile lui Dumnezeu sunt mult mai înalte decât gândurile noastre, cum sunt cerurile față de pământ. **Isaia 55:8,9.**

Ce fel de gânduri are Dumnezeu cu privire la noi? **Jeremia 29:11.**

Isus a spus o poveste care ne ajută să înțelegem mai bine felul în care gândește Dumnezeu în comparație cu gândirea noastră. Ne arată modul în care ne iubește El în comparație cu modul în care îi iubim noi pe ceilalți. Și ne arată felul de gândire pe care trebuie să îl avem pentru a fi în Împărăția Lui.

Dar fariseii nu aveau felul de gândire al lui Dumnezeu. Ei credeau că, respectând toate regulile, aveau să fie suficient de buni pentru a ajunge în Împărăția lui Dumnezeu. Un motiv pentru care nu L-au acceptat pe Isus ca Mesia era faptul că ei credeau că El nu respecta regulile lor născocite. Era adevărat; Isus Se supunea doar Celor Zece Porunci ale lui Dumnezeu, care ne spun să Îl iubim pe Dumnezeu mai presus de orice și pe semenii noștri ca pe noi înșine. Dar fariseii nu făceau acest lucru, deși ei se supuneau multor altor reguli.

Tânărul conducător bogat credea că respecta toate poruncile, dar nu le respecta. El iubea banii mai mult decât pe Dumnezeu și nu îi iubea pe ceilalți la fel ca pe el însuși.

Cum gândeau cei doisprezece ucenici ai lui Isus? Învățaseră ei să Îl iubească pe Dumnezeu din toată inima și să îi iubească pe ceilalți ca pe ei înșiși? Pentru

TEXT DE MEMORAT:

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință.” **Efesenii 2:8**

ce se certau ei încă atunci când credeau că Isus nu îi ascultă? **Marcu 9:33,34.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ne dorim și noi vreodată să fim primii sau să avem ce e mai bun sau mai mare? Sunt acestea gândurile pe care Isus dorește ca noi să le avem?*

LUNI

2 Povestea pe care a spus-o Isus era despre un gospodar bogat care avea o vie mare, unde se făceau struguri. Când a sosit vremea culesului, a avut nevoie de lucrători.

Într-o dimineață devreme, el a mers în locul în care știa că așteptau oamenii ca cineva să îi angajeze. Acei oameni au spus că vor veni să lucreze toată ziua dacă îi va plăti cu un leu pe fiecare, plata pe care o primeau de obicei lucrătorii. A fost de acord stăpânul viei? **Matei 20:1,2.**

Probabil că oamenii au început să lucreze dimineața devreme. După puțină vreme, stăpânul viei și-a dat seama că avea nevoie de mai mulți lucrători. Ce a făcut la ora nouă („ceasul al treilea”)? **Verse-tele 3,4.**

Acești lucrători nu au întrebat de plată. Ei nu aveau să lucreze la fel de mult ca primii lucrători, dar erau bucuroși să îi angajeze cineva și aveau încredere în proprietarul viei că le va da o plată corectă.

Deși proprietarul a angajat deja două grupe de lucrători, pe la prânz, și din nou la ora trei, și-a dat seama că avea nevoie de și mai mulți lucrători. La fel ca cei din grupul de la ora nouă, niciunul nu a întrebat de plată. Cu toții au fost bucuroși să lucreze pentru orice sumă pe care proprietarul viei o considera corectă. **Versetul 5.**

Seara, proprietarul a văzut că nu puteau termina de cules toți strugurii înainte de lăsarea întinericului dacă nu aducea mai multe ajutoare. Așa că a plecat grăbit să aducă mai mulți lucrători, deși mai rămăseseră doar câteva ore până la finalul zilei de lucru. Și iată că acolo mai erau lucrători care nu au fost angajați. **Versetele 6,7.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Îți plac povestirile cu finaluri surprinzătoare? Așa este această povestire.*

MARȚI

3 Isus spunea o poveste despre proprietarul unei vii care a tot mers să angajeze mai mulți lucrători, ca să reușească să strângă toți strugurii înainte de lăsarea întinericului. Până seara, avea cinci grupe de angajați, care au început lucrul la ore diferite din zi.

Prima grupă a început dimineața devreme și a lucrat toată ziua. Ei s-au înțeles ca fiecare să primească un leu. Dar probabil credeau că celelalte grupe vor primi o plată mai mică, și ultimul grup avea să primească doar o sumă foarte mică.

Când a sosit vremea să se oprească din lucru, ce le-a spus proprietarul slujitorilor lui să facă? **Matei 20:8.**

Cât de ciudat! Proprietarul plătea mai întâi ultimul grup. Deși ei lucraseră doar o oră, el îi plătea ca și cum ar fi lucrat toată ziua. De fapt, proprietarul plătea lucrătorii din fiecare grup cu un leu. **Versetul 9.**

La final, a venit momentul să plătească grupul care a început primul.

Muncitori într-o podgorie modernă

Deși s-au înțeles să primească un leu fiecare, ei credeau că sigur, pentru că lucraseră mai mult decât toți ceilalți, proprietarul urma să le dea mai mult decât le-a promis.

GÂNDEȘTE-TE: *Ce părere ai despre plata pe care le-a dat-o proprietarul viei lucrătorilor lui în acea zi?*

MIERCURI

4 Lucrătorii care lucraseră toată ziua s-au uitat cum cei care lucraseră mai puțin au primit un leu. Acum era rândul lor să își primească plata. Deși fuseseră de acord să lucreze pentru un leu fiecare, ei credeau că sigur vor primi mai mult decât atât de la proprietar. Le-a dat el mai mult? **Matei 20:10.**

Lucrătorii de dimineață au fost nemulțumiți. Ei credeau că proprietarul viei era nedrept. Persoanelor care lucraseră mai puțin, în special ultimului grup, care lucrase doar o oră, el le-a plătit aceeași sumă ca celor care lucraseră douăsprezece ore. Lucrătorii de dimineață i-au spus proprietarului ce simțeau. **Versetele 11,12.**

Proprietarul viei le-a ascultat plângerile. Apoi a spus că a promis că îi va plăti fiecăruia un leu și că s-a ținut de promisiune. **Versetul 13.**

Proprietarul le-a mai spus că, la urma urmei, banii cu care îi plătise pe lucrători erau ai lui. Nu putea să facă ce voia cu banii lui? De ce să fie ei geloși și supărați pentru că el a ales să fie generos cu ceilalți lucrători? **Versetele 14,15.**

Lucrătorii nefericiți nu aveau ce să îi mai spună proprietarului. Tot ce le-a spus era adevărat. Apoi ce a spus Isus la finalul povestirii? **Versetul 16.**

GÂNDEȘTE-TE: *Care era diferența dintre modul în care primii lucrători și ceilalți lucrători s-au simțit la finalul zilei? Cine s-a gândit mai mult la plata pe care urma să o primească?*

JOI

5 În povestirea lui Isus despre lucrătorii din vie, unii dintre ei au lucrat mai mult decât alții; dar, la finalul zilei, proprietarul le-a dat

aceeași sumă de bani. Chiar și cei care lucraseră doar o oră au primit aceeași plată ca și cei care lucraseră toată ziua.

Cei care lucraseră toată ziua nu au fost mulțumiți. Ce le-a spus stăpânul viei când aceștia s-au plâns că el nu era corect? **Matei 20:13-16.**

Dar când lucrătorii care au lucrat doar o parte din zi și-au primit plata, ei au fost recunoscători. Fiecare dintre ei a primit un leu, chiar dacă știau că nu munciseră atât de mult. Crezi că au fost bucuroși că au ales să se încreadă în bărbatul generos care îi angajase?

Prin această povestire, Isus a arătat că fariseii urmau să fie dezamăgiți. Ei erau siguri că datorită mării lucrări pe care o făceau, Dumnezeu avea să îi răsplătească cu viața veșnică în Împărăția Lui. Ei mai credeau că oamenii pe care îi numeau păcătoși nu puteau fi în Împărăția Lui, pentru că nu erau suficient de buni și nu făceau acele fapte. Fariseii nu gândeau cum gândește Dumnezeu, nu-i așa?

Chiar și ucenicii lui Isus aveau nevoie să vadă că modul de gândire al lui Dumnezeu era diferit de gândirea lor. El știe cine Îl iubește cu adevărat și se încrede în El.

GÂNDEȘTE-TE:

Ești bucuros că Dumnezeu nu gândește la fel ca majoritatea oamenilor? Cu ce lucrători ai vrea să te asemeni, cu cei din prima grupă sau din celelalte grupe?

VINERI

Să mai medităm și astăzi la povestea pe care a spus-o Isus despre lucrătorii din vie. Povestirea ne ajută să înțelegem mai bine cum gândește Tatăl nostru ceresc minunat și iubitor. Să încercăm să răspundem la câteva întrebări.

Stăpânul viei și-a plătit lucrătorii la fel cum își plătesc majoritatea oamenilor lucrătorii? Cu ce era el diferit?

Lucrătorii care au fost angajați mai târziu chiar meritau toată suma cu care au fost plătiți?

Dacă ai fi lucrat doar o oră, te-ai fi așteptat să fii plătit pentru douăsprezece ore? Ai crede că cel care

te plătește este foarte generos dacă te-ar plăti pentru douăsprezece ore?

De ce credeau lucrătorii angajați de dimineață că stăpânul nu era corect?

Oamenilor le era greu să înțeleagă că nimeni nu este suficient de bun pentru a fi în Împărăția lui Dumnezeu. Nimeni nu își poate câștiga locul în Împărăția lui Dumnezeu prin muncă, chiar dacă lucrează la fel ca lucrătorii din poveste care au fost angajați primii.

Singura cale de a ajunge acolo este a-L accepta pe Isus ca Mântuitor și Domn. **Faptele apostolilor 4:12; 16:31.** Isus ne iubește atât de mult încât S-a făcut om și a murit pentru noi. El este singurul om care nu a păcătuit niciodată și ne poate ajuta să nu mai păcătui.

Deoarece nu a păcătuit niciodată, Isus nu merita să moară. Dar pentru că fiecare dintre noi a păcătuit, El a știut că toți am fi pierduți dacă El nu murea în locul nostru. Doar pentru că El a făcut acest lucru pentru noi putem alege să fim în Împărăția lui Dumnezeu.

Poate unii cred că merită să fie în Împărăția lui Dumnezeu pentru că au lucrat mult timp pentru El și biserica Lui. Ei sunt asemenea lucrătorilor angajați de dimineață, care credeau că ar trebui să fie plătiți mai mult decât ceilalți lucrători pentru că lucraseră mai mult.

Cei care știu că nu sunt vrednici de ceea ce a făcut Isus pentru ei sunt asemenea lucrătorilor din povestire care nu meritau suma pe care le-a dat-o stăpânul. Fapta stăpânului ne arată într-un fel cum este Dumnezeu.

GÂNDEȘTE-TE: *Isus a primit tratamentul pe care îl meritam noi, pentru ca noi să fim tratați așa cum merita El. Merităm noi să trăim pentru totdeauna? Nu. Fiecare dintre noi a păcătuit. Ne-a demonstrat El cât de mult ne iubește? Da. Cum Îi putem mulțumi?*

Studiu suplimentar: Matei 19:23-30; 20:1-16; Parabilele Domnului Hristos, pp. 396-404.

COLȚUL CU POVEȘTI

S-a pierdut Sunca – partea 1

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

La doar 30 de kilometri nord de Lima, pe autostrada principală, este frumosul orașel Chosica, numit și orașul soarelui. Dacă orașul Lima este acoperit de o pătură de nori, și zile, săptămâni sau chiar luni întregi nu pătrunde nicio rază de soare, acest orașel-grădină întotdeauna are parte de soare și este ca o stațiune pentru locuitorii înnoratului Lima. Ce bucurie pe oameni să iasă cu mașina de sub nori și să înainteze spre soarele strălucitor de munte!

– Să mergem, Sunca! am spus eu într-o zi.

De fapt, nici nu trebuia să mai spun, pentru că Sunca deja sărise în mașină de îndată ce i-am deschis ușa. Lui Sunca îi plăcea să călătorească, în special în direcția Chosica, pentru că, de obicei, călătoria într-acolo însemna un picnic și distracție la soare.

Cât de evident era că Sunca se bucura de călătorie! Totul îi atrăgea atenția: mai întâi traseul prin câteva porțiuni îngustate de drum dintr-o parte foarte aglomerată a orașului; apoi am trecut chiar prin agitata piață alimentară, cu multele sale mirosuri și sunete fascinante și, după aceea, prin peisajele de țară, unde Sunca a avut parte de multă distracție adevărată. Întotdeauna se entuziasma când vedea vaci, cai și măgăruși și niciodată nu rata ocazia de a lătra la ei.

Autostrada, dar și linia ferată centrală, urmau cursul râului Rimac, cu lanuri verzi de porumb, pășuni și bumbac de ambele părți. La Nana, aproape de Chosica, deasupra norilor, este Inca Union College și misionarii adesea treceau pe lângă fărâ de vizita iubita noastră școală. Lui Sunca, îndrăgită de studenți, îi plăcea la nebunie să meargă acolo.

– A venit Sunca, Sunca este aici! se auzea de îndată ce mașina intra în vizorul campusului.

Studenții nu au spus niciodată: „A venit familia Larsen” sau „A venit Anita.” Nu – „A venit Sunca!”

Niciodată nu a trebuit să îmi fac griji pentru câine la școală. Doar îi aruncam lui Sunca mingea, și ea îi ținea ocupați pe toți copiii și studenții și entuziasmul era mare cât timp era ea acolo. Studenților le plăcea să îi arunce mingea lui Sunca și să o urmărească cum o aducea înapoi spre ei cu nasul.

În Chosica, eu și soțul meu ne-am plimbat la soare și la umbra copacilor mari din piață. Florile frumoase din grădini ne încântau cu mirosul și culorile lor, iar la acoperișuri și la uși erau agățate minunatele flori Bougainvilleas.

Deși era ispitită să alerge după alți câini, Sunca stătea cu stăpânii ei și își făcea trucurile cu oamenii care stăteau pe bănci, bucurându-se de clima plăcută.

– Cât mi-aș dori ca și copiii mei să asculte așa! a spus o doamnă care stătea împreună cu fetița ei pe o bancă de lângă mine, privind spre câine. Spui doar un cuvânt, și de îndată câinele face ce îi spui. Când spui „stai!”, ea se așază, când spui „rostogolește-te!”, ea se rostogolește și când spui „culcat!”, ea se pune jos.

– Da, am încuviințat eu, mângâind câinele. E plăcut ca cineva să te asculte. Ea chiar este ascultătoare.

I-am zâmbit doamnei de lângă mine și am continuat:

– Cât de plăcut este pentru Dumnezeu când noi, copiii Lui, ascultăm de Cuvântul Lui!

Am început o conversație în care am folosit ocazia de a-i explica unele principii creștine. Când am plecat, i-am lăsat doamnei o revistă în spaniolă, *Vida Feliz*; fetiței i-am dat o imagine frumoasă cu o poveste biblică și prima lecție din cursul biblic prin corespondență pentru copii.

– Îți va plăcea, mica mea prietenă, i-am spus eu. Dacă studiezi toate cele douăsprezece lecții interesante, vei primi un certificat frumos.

– Cu adevărat? a întrebat fetița încântată. Le voi studia, a spus ea în timp ce își lua la revedere.

Când am ieșit din piață în stradă, am observat că fetița alerga înspre noi salutând cu mâna, dar am crezut că era doar felul entuziast al unui copil de a se exprima.

Acum eram deja pe drum de aproape jumătate de oră și deja intrasem sub acoperișul de nori întunecoși, umezi și răcoroși. Atunci am strigat:

– Sunca, vino la mine!

Am bătut cu palma pe banchetă, așa cum fac întotdeauna când vreau ca Sunca să vină să se așeze lângă mine. M-am uitat înspre fereastra mică din spate, unde obișnuia ea să stea.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 1 #13_ 26 martie

UN dar pentru ISUS

DUMINICĂ

1 Chiar de când a fost jertfit primul miel după căderea în păcat a lui Adam și a Evei, poporul lui Dumnezeu trebuia să aducă astfel de jertfe. Aceste jertfe trebuiau să le reamintească faptul că Fiul lui Dumnezeu avea să fie adevăratul Miel; El urma să vină în lumea noastră și să moară în locul nostru, pentru ca toți care Îl iubesc, se încred în El și ascultă de El să poată fi salvați.

Jertfirea unui miel în fiecare an la sărbătoarea pascală trebuia să le reamintească tuturor de noaptea în care Dumnezeu Și-a eliberat poporul din robia egipteană.

Dumnezeu l-a avertizat pe încăpățânatul faraon că, dacă nu lasă poporul Său să plece, fiul cel mare din fiecare familie de egipteni avea să moară într-o noapte anume. Dar fiecare familie de israeliți care ucidea un miel și stropia ușorii casei cu sângele mielului era în siguranță. Îngerul morții urma să treacă pe lângă casele lor și niciunul din copiii lor nu avea să moară. Aceasta era sărbătoarea Paștelui. Sângele de pe ușorii casei arăta că ei se încredeau în Isus, al cărui sânge avea să fie vărsat în locul sângelui lor. **1 Corinteni 5:7.**

Acum sosise vremea pentru cel mai important Paște pe care poporul îl sărbătorise vreodată. Doar Isus știa acest lucru. Doar Isus știa că El era adevăratul Miel care urma să fie jertfit în doar câteva zile. El știa că preoții și cărturarii deja planificau să Îl omoare. **Marcu 10:33,34.**

Cât de singur trebuie să Se fi simțit Isus! Chiar și ucenicii Lui credeau că El urma să fie un mare împărat, care să îi elibereze de romani. Satana voia ca oamenii să

TEXT DE MEMORAT:

„Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit
întâi.” **1 Ioan 4:19**

creadă că vor avea o mare împărăție în această lume. El dorea ca ei să uite că noi toți suntem păcătoși și avem nevoie de un Mântuitor, care ne poate salva și duce în Împărăția Lui în cer.

GÂNDEȘTE-TE: *Încearca Satana să strice minutul plan de mântuire făcut pentru noi? Cum?*

LUNI

2 Mai erau doar șase zile până la sărbătoarea Paștelui, și Isus era în drum spre Ierusalim pentru a participa la sărbătoare. Ca de obicei, El stătea în Betania, în casa lui Lazăr, pe care îl înviase din morți. **Ioan 12:1.**

În Betania mai locuia cineva care era recunoscător pentru ce făcuse Isus pentru el. Era un om bogat pe nume Simon, pe care Isus îl ajutase să se vindece de lepră.

Simon devenise ucenic al lui Isus, dar încă nu era sigur că El era Mesia și nu se vedea ca fiind un păcătos care avea nevoie de salvare. Nici chiar după ce a fost vindecat de lepră nu și-a schimbat gândirea.

Simon a dat un ospăț în cinstea lui Isus, pentru a arăta cât de recunoscător era pentru că

îl vindecase. L-a invitat și pe Lazăr. La masă, Simon era pe aceeași parte cu Isus, și Lazăr era pe partea cealaltă. Maria și Marta erau și ele acolo și, ca de obicei, Marta ajuta la servirea hranei. **Versetul 2.**

În acea zi erau mulți oameni în Betania. Unii dintre ei voiau să Îl vadă pe Isus. Dar alții voiau să îl vadă pe Lazăr, pe care îl readuse Isus la viață, după ce fusese mort patru zile.

Ei voiau să știe cum este să fii mort. Dar Lazăr nu a știut nimic cât a fost mort. **Eclesiastul 9:5,6.**

Ceva din ce a făcut Lazăr le-a transmis tuturor că Isus era într-adevăr puternicul Fiu al lui Dumnezeu. Doar Dumnezeu poate da viață celor morți.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce trebuia să mai facă Simon pentru a fi un adevărat urmaș al lui Isus? Ce era greșit la modul în care gândea despre sine?

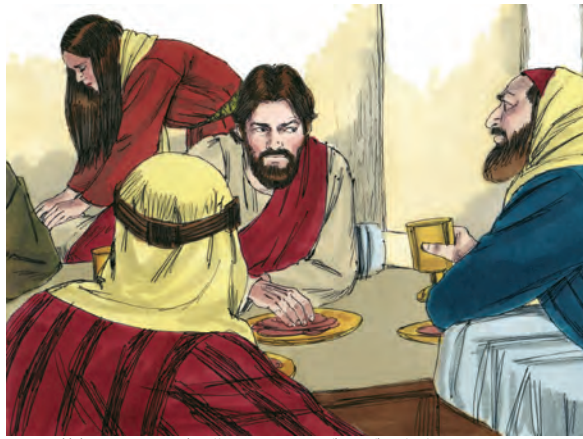
MARȚI

3 Isus îl vindecase pe Simon de lepră, și El era invitatul special acasă la Simon, în Betania. Mulți oameni au mers acolo pentru a-L vedea pe Isus și mulți doreau să îl vadă și pe Lazăr. **Ioan 12:1,2.**

Oaspeții erau așezați pe canapele în jurul unei mese joase și probabil că se sprijineau pe coate pentru a mânca. Picioarele le erau în cealaltă parte, departe de masă.

În timp ce Marta servea mâncare, Maria a îngenunchat la picioarele lui Isus, și ea a capătul canapelei. Ea își amintea tot ce făcuse El pentru ea. Isus o iubise chiar și atunci când ea păcătua. El îl alungase pe Satana din mintea ei, o ajutase să nu mai facă lucruri rele, o iertase de păcatele ei și îl înviase pe fratele ei din morți.

Doar gândul la tot ce făcuse Isus pentru ea și familia ei o făcea să plângă. I-a sărutat picioarele cu reverență, picioare care străbătuseră kilometri întregi pentru a ajuta și mângâia oamenii. Când lacrimile ei au căzut pe picioarele Lui, ea le-a șters cu blândețe cu părul ei lung și moale.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Cândva Maria Îl auzise pe Isus spunând că avea să moară curând, și ea era foarte tristă. Dorea să facă ceva special pentru El, așa că a cumpărat un parfum foarte scump, ca să pună pe trupul Lui după moarte. O costase aproape câștigul unui lucrător pentru un an întreg. Dar ea renunțase cu bucurie la alte lucruri de care avea nevoie pentru a putea cumpăra parfumul. Nu

există nimic care să fie prea bun pentru Isus.

Dar acum Maria îi auzea pe oameni vorbind că totuși Isus urma să fie uns împărat. Desigur, ea a fost încântată de veste. În loc să aștepte să Îl onoreze după moartea Lui, ea putea fi acum prima care să Îl onoreze ca împărat.

 GÂNDEȘTE-TE: Poți enumera câteva din lucrurile pentru care era recunoscătoare Maria? În ce mod te poate ajuta Isus să te asemeni mai mult cu El?

MIERCURI

4 Maria cumpărase un parfum foarte scump pentru a-l pune pe trupul lui Isus după moartea Lui. Dar acum dorea să Îl cinstească în timpul vieții Lui, pentru că îi auzise pe oameni vorbind că urma să fie uns împărat.

În tăcere, Maria a deschis sticluta de parfum. Matei și Marcu spun că ea a turnat o parte pe picioarele Lui. **Ioan 12:3.**

Preț de câteva secunde, nimeni nu a observat ce făcea Maria. Dar curând toți au putut simți mirosul parfumului și au văzut ce s-a întâmplat. Apoi, unul din ucenicii lui Isus a spus ceva nepoliticos. **Versetele 4-6.**

Maria s-a simțit îngrozitor. Ea nu intenționase ca oamenii să știe ce făcuse. Ea uitase că mirosul parfumului avea să umple încăperea. Cât de jenant! Îi putea auzi pe oameni vorbind despre ea. Poate Marta a certat-o pentru că a cheltuit atât de mulți bani. Și nu cumva și Isus credea că făcuse un gest necuțat?

Maria a fost foarte rușinată și s-a întors grăbită să plece din

încăpere. Atunci L-a auzit pe Isus vorbind și cu greu îi venea să creadă ce spunea El. **Marcu 14:6-9.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Cum crezi că s-a simțit Maria când a auzit ce a spus Isus? Cum crezi că s-a simțit Iuda? Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost acolo?*

JOI

5 Iuda era mânios. Dar nu ar fi trebuit. El era responsabil cu banii pe care oamenii îi dădeau pentru a-L ajuta pe Isus și pe ucenici și pretindea că este foarte atent cu banii. De asemenea, el pretindea că este interesat în a ajuta pe oameni. Dar, de fapt, era un hoț. Citește din nou ce spune Biblia despre el. **Ioan 12:4-6.**

Iuda știa că ceilalți ucenici aveau încredere în el. Dar nu o singură dată luase bani din ceea ce promise de la oameni și îi folosisese pentru el.

Când a vorbit despre ce făcuse Maria, Isus a privit direct spre Iuda. Dintr-odată, Iuda și-a dat seama că Isus știa ce făcea el cu banii. De asemenea, Isus știa ce ar fi făcut Iuda cu banii pe care Maria i-a cheltuit pentru parfum dacă i-ar fi dat lui Iuda pentru săraci.

Iuda o făcuse de rușine pe Maria, și acum el ar fi trebuit să fie recunoscător că Isus nu l-a făcut de rușine chiar acolo, spunându-le tuturor adevărul despre el. Dar, în loc să fie recunoscător și să îi pară rău pentru păcatele lui, Iuda era supărat pe Isus.

Așa că Iuda a plecat grăbit spre Ierusalim pentru a vorbi cu preoții și conducătorii. Ei aveau o întâlnire la casa unuia dintre preoți când a ajuns Iuda acolo, dar el a intrat direct în încăperea unde erau adunați. Îți poți imagina ce au simțit ei când Iuda s-a oferit să îi ajute să Îl prindă pe Isus?

 GÂNDEȘTE-TE: *Cum ai descrie o persoană ca Iuda? Ce ai putea spune despre Maria? A cumpărat parfumul pentru a-L face pe Isus să o iubească sau pentru că ea Îl iubea atât de mult?*

VINERI

6 Iuda nu era singurul care nutrea gânduri greșite despre Maria la ospățul din casa lui Simon. Privind-o, Simon se întreba dacă până la urmă Isus era adevăratul Mesia. Ce gândea el? **Luca 7:36-39.**

Simon uita că ar fi avut parte de o moarte îngrozitoare dacă Isus nu l-ar fi vindecat. El încă era un fariseu mândru, care nu se vedea pe sine ca un păcătos. Așa că Isus nu îl putea ierta și nu îi putea șterge păcatele, cum făcuse cu Maria. Ea știa că era păcătoasă, dar îi părea rău; și ea Îi ceruse lui Isus să o ierte. Dar Simon nu făcuse acest lucru.

Isus știa ce gândește Simon. Citește relatarea despre cum l-a ajutat El pe Simon să înțeleagă cât de greșită era gândirea lui. **Versetele 40-47.**

Singura cale prin care putem plăti costul pentru păcatele noastre este să murim pentru totdeauna. Dar, pentru că Isus a murit pentru noi, Lui Îi datorăm totul. El ne-a plătit datoria – datoria noastră imensă. Dar moartea Lui nu ne poate salva dacă nu ne mărturisim păcatele, la fel ca Maria. Ea L-a iubit pe Isus din toată inima, pentru că El o iertase. Știa că Îi era profund datoare, dar moartea Lui avea să îi plătească datoria.

Isus îl iubea pe Simon la fel ca pe Maria, dar Simon credea că datoria lui nu era mare. De fapt, el credea că a-L cinsti pe Isus la un ospăț era un favor pentru Isus – cumva Îl răsplătea pentru că îl vindecase de lepră. El nu făcuse lucruri politicoase pe care le făceau de obicei oamenii pentru oaspeții lor. Slujitorii lui nici măcar nu Îi spălaseră picioarele lui Isus de praf.

Când Isus S-a întors și a vorbit cu Maria, ea era acum mai recunoscătoare decât oricând. **Versetele 48-50.**

Simon a înțeles ce i-a spus Isus. Dar, în loc să fie supărat ca Iuda, el a fost recunoscător pentru că Isus nu le-a spus celorlalți invitați despre păcatele lui. El și-a schimbat total gândirea și, din acea clipă, a devenit un ucenic smerit.

 GÂNDEȘTE-TE: *Care părți din povestirea noastră sunt triste și care sunt fericite? De ce? Este important să Îi cerem lui Isus în fiecare zi să ne ierte păcatele? Dorește El să facă acest lucru?*

Studiu suplimentar: Luca 7:36-50; Ioan 12:1-8; Matei 26:6-16; Marcu 14:3-11; *Viața lui Isus*, pp. 557–568.

COLȚUL CU POVEȘTI

S-a pierdut Sunca – partea a 2-a

Adaptare din *Sunca, the Missionary Dog*, de Anna Larsen

Publicată de Pacific Press Publishing Association, Inc. Folosită cu permisiune.

Unde este Sunca? Inima a început să bată cu putere. M-am uitat între scaune. Sunca a dispărut! Cum este posibil? Doar nu am oprit nicăieri! Soțul meu părea calm.

- Probabil că este altundeva.
- Nu, nu este. Poate am lăsat-o în piață la Chosica. Oprește! Trebuie să ne întoarcem repede să o găsim!
- Să o găsim? Va fi trecut mai bine de o oră pe când ajungem acolo. Nu va mai fi acolo.
- Ah! Dar ce altceva să facem? Trebuie să o găsim.

Glasul mi-a fost înăbușit de lacrimi.

– Cum am putut să o uităm?

Soțul meu aștepta prima ocazie să poată întoarce mașina. Apoi am plecat în grabă spre Chosica.

– Să ne rugăm până ajungem acolo, a spus el. Dumnezeu ne va ajuta să o găsim pe micuța noastră Sunca.

Știam că și el era la fel de îngrijorat ca și mine.

– Grăbește-te! Ah, cât de lung pare drumul de această dată!

Priveam neliniștită pe ambele părți ale carosabilului.

– Crezi că poate vine înapoi pe drum spre noi?

– Ar putea, dar ar fi bine să nu vină. Ar putea să o calce vreo mașină.

– Da, sau să o fure cineva. Multora le-ar plăcea un așa câine. Ah, grăbește-te!

Soarele târziu de după-amiază încă strălucea când am ajuns în frumoasa Chosica și am gonit cu mașina, mult prea repede, pe strada principală înspre piață.

– Uite-o cum stă! aproape că am țipat. Deja o văd! Vezi? Este chiar în locul în care am lăsat-o.

Chiar înainte ca mașina să oprească, eu am strigat pe geam:

– Sunca! Sunca! Sunca!

Am deschis ușa și, în câteva secunde, Sunca a sărit înăuntru, revărsându-și toată dragostea ei de câine asupra mea.

– Micuța mea Sunca! am strâns-o la pieptul meu. Cum te-am putut uita? Te rog, iartă-ne!

– Chiar este mai înțeleaptă decât am crezut! a spus soțul meu.

– Da, ne-a asigurat fetița care încă era acolo și care acum venise la mașină. Am urmărit-o în tot acest timp. Nu s-a mișcat deloc și nici nu a lăsat pe nimeni să se apropie de ea. Pur și simplu a stat în același loc, uitându-se tot timpul să vadă dacă se întoarce mașina după ea. Cu siguranță că este un câine foarte inteligent. Mi-am terminat lecția, señoara!

Toată un zâmbet, fetița a ridicat lecția și mi-a înmănat-o.

– Chiar așa? Perfect! Să vedem. Da, te-ai descurcat foarte bine.

Am examinat cu atenție răspunsurile și am văzut că toate erau corecte.

– Atunci îți voi da a doua lecție.

Am căutat în servieta soțului meu, care întotdeauna conține suficiente cursuri prin corespondență.

– Sau chiar mai bine, îți voi da două sau trei lecții, ca să ai o lecție pe care să o studiezi în timpul în care ne-o trimiți pe cealaltă. Uite, ia și un plic!

– Pot primi și prietenele mele

cursurile? Și lor le-ar plăcea să studieze.

Trei sau patru fetițe s-au strâns în jurul nostru, urmărind cu nerăbdare.

– Sigur că pot și le înscriem cu bucurie pe toate ca studente la școala noastră biblică. Aici sunt lecțiile!

Le-am dat și lor prima lecție și câte un plic.

– Și aici aveți o lecție pentru adulți, señoara! Sunt sigură că și dumneavoastră vă vor plăcea lecțiile biblice prin corespondență.

Am strâns călduros mâna doamnei.

– La revedere, señoara, și vă mulțumim că ați avut grijă de Sunca!

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.